

Tartalom

I Jogalkotási aktusok

RENDELETEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/851 rendelete (2020. június 18.) a migrációra és a nemzetközi védelemre vonatkozó közösségi statisztikákról szóló 862/2007/EK rendelet módosításáról ⁽¹⁾ 1
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/852 rendelete (2020. június 18.) a fenntartható befektetések előmozdítását célzó keret létrehozásáról, valamint az (EU) 2019/2088 rendelet módosításáról ⁽¹⁾ 13

HATÁROZATOK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/853 határozata (2020. június 18.) Németországnak a Svájccal kötött, kétoldalú közúti szállítási megállapodásának a két ország között, a határ menti régiókban nemzetközi autóbuszos közúti személyszállítási szolgáltatások nyújtása során folytatott kabotázsműveletek engedélyezése céljából történő módosítására való felhatalmazásáról 44
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/854 határozata (2020. június 18.) Olaszországnak a Svájccal a két ország között, a határ menti régiókban nemzetközi autóbuszos közúti személyszállítási szolgáltatások nyújtása során folytatott kabotázsműveletek engedélyezéséről kötendő megállapodásról szóló tárgyalásokra, valamint egy ilyen megállapodás megkötésére való felhatalmazásáról 47

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg.

I

(Jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2020/851 RENDELETE

(2020. június 18.)

a migrációra és a nemzetközi védelemre vonatkozó közösségi statisztikákról szóló 862/2007/EK rendelet módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 338. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽¹⁾,

mivel:

- (1) A 862/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ közös és összehasonlítható jogi keretet hoz létre a migrációra és a nemzetközi védelemre vonatkozó európai statisztika számára.
- (2) A migrációra és a nemzetközi védelemre vonatkozó statisztikával kapcsolatban az Unión belül jelentkező új igények kielégítése érdekében, továbbá mivel a migráció jellemzői gyorsan változnak, olyan keretet szükséges létrehozni, amely gyors reagálást tesz lehetővé a migrációra és a nemzetközi védelemre vonatkozó statisztikával kapcsolatban jelentkező igények változásaira.
- (3) Az Unió abban való támogatása érdekében, hogy eredményesen reagálhasson a migrációból fakadó kihívásokra és az emberi jogok tiszteletben tartásán alapuló szakpolitikákat alakíthasson ki, a menekültügy és a nemzetközi védelem területén az éves szintűnél gyakoribb adatgyűjtésre van szükség.
- (4) A migrációra és a nemzetközi védelemre vonatkozó statisztika alapvetően fontos számos különböző szakpolitika tanulmányozása, kialakítása és értékelése szempontjából – különös tekintettel az Európában védelmet kérő személyek érkezésével kapcsolatos intézkedésekre – ahhoz, hogy a legmegfelelőbb szakpolitikákat lehessen meghatározni és alkalmazni.
- (5) A migrációra és a nemzetközi védelemre vonatkozó statisztikák alapvető fontosságúak az Unión belüli migrációs mozgások áttekintése, illetve annak lehetővé tétele szempontjából, hogy a tagállamok megfelelően, az Európai Unió Alapjogi Chartájában (a továbbiakban: a Charta), valamint az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményben rögzített alapvető jogokkal összhangban alkalmazzák az uniós jogot.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2019. április 16-i állásponjtja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2020. március 20-i állásponjtja első olvasatban (HL C 139., 2020.4.28., 1. o.). Az Európai Parlament 2020. június 17-i állásponjtja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 862/2007/EK rendelete (2007. július 11.) a migrációra és a nemzetközi védelemre vonatkozó közösségi statisztikákról, valamint a külföldi állampolgárságú munkavállalókra vonatkozó statisztikák összeállításáról szóló 311/76/EGK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 199., 2007.7.31., 23. o.).

- (6) Annak érdekében, hogy biztosítható legyen a tagállamok által szolgáltatott adatok minősége és különösen összehasonlíthatósága, és hogy uniós szinten megbízható összegzések készüljenek, a felhasznált adatoknak egységes elveken kell alapulniuk, és ugyanarra a referencia-időpontra vagy referencia-időszakra kell vonatkozniuk.
- (7) A migráció és a nemzetközi védelem területén szolgáltatott adatoknak összhangban kell lenniük a 862/2007/EK rendelet alapján gyűjtött kapcsolódó statisztikákkal.
- (8) A 223/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽³⁾ megállapítja a migrációra és a nemzetközi védelemre vonatkozó európai statisztika referenciakeretét. A rendelet előírja a tagállamok számára különösen a szakmai függetlenség, a pártatlanság, a tárgyilagosság, a megbízhatóság, a statisztikai adatok bizalmas kezelése és a költséghatékony elvének, valamint az említett rendeletben meghatározott minőségértékelési szempontoknak való megfelelést.
- (9) A minőségjelentések alapvető fontosságúak az európai statisztikák értékelése, javítása és kommunikációja szempontjából. Az európai statisztikai rendszer bizottsága a 223/2009/EK rendeletben a statisztikai minőségről megállapított rendelkezéssel összhangban egy európai statisztikai rendszerre (ESR) vonatkozó szabványt fogadott el a minőségjelentések felépítését illetően. Az említett ESR-szabványnak hozzá kell járulnia a 862/2007/EK rendelet szerinti minőségjelentés harmonizálásához.
- (10) A statisztikák előállítása hatékonyságának javítása érdekében a nemzeti statisztikai hivatalok a 223/2009/EK rendelet 17a. cikkében a közigazgatási nyilvántartásokhoz való hozzáférésre, azok felhasználására és integrációjára vonatkozóan meghatározott rendelkezésekkel összhangban jogosultak arra, hogy az európai statisztikák fejlesztéséhez, előállításához és közzétételéhez szükséges mértékben, azonnal és ingyenesen hozzáférjenek minden, a saját közigazgatási rendszerükön belül található közigazgatási nyilvántartáshoz és azokat felhasználják, valamint hogy ezeket a közigazgatási nyilvántartásokat beépítsék a statisztikákba.
- (11) Az európai statisztikák fejlesztése, előállítása és közzététele során a nemzeti és az európai statisztikai hivataloknak, valamint adott esetben az egyéb érintett hatóságoknak figyelembe kell venniük az európai statisztikai rendszer bizottsága által 2017. november 16-án felülvizsgált és naprakésszé tett, „Az európai statisztika gyakorlati kódexe” című dokumentumban foglalt elveket.
- (12) A kísérleti projektekben figyelembe kell venni az uniós hozzáadott értéket, meg kell határozni a 862/2007/EK rendelet hatálya alá tartozó új adatgyűjtések bevezetésének feltételeit, értékelni kell a statisztikák megvalósíthatóságát és minőségét, beleértve azok országok közötti összehasonlíthatóságát, valamint a kapcsolódó adatgyűjtések költségeit. Minden egyes kísérleti projekt megkezdése előtt a Bizottságnak (Eurostat) uniós szinten felül kell vizsgálnia a releváns közigazgatási forrásokat, és meg kell vizsgálnia, hogy a szükséges statisztikák alapulhatnak-e ezeken a forrásokon. Előnyben kell részesíteni az első tartózkodási engedély iránti kérelmek és az első tartózkodási engedély iránti elutasított kérelmek számának vizsgálatát. A Bizottságnak (Eurostat) a tagállamokkal szoros együttműködésben értékelnie kell az említett kísérleti projektek eredményeit, és azokat nyilvánosan hozzáférhetővé kell tennie. Csak akkor kell fontolóra venni új adatgyűjtések bevezetését a tagállamokban, ha a kísérleti projektek eredményeinek értékelése pozitív. A Bizottságnak az (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁽⁴⁾ a jogalkotási konzultációra vonatkozóan meghatározott feltételek mellett konzultálnia kell az európai adatvédelmi biztossal is.
- (13) Fontos optimalizálni a 862/2007/EK rendelet hatályán belül a már rendelkezésre álló információk és összegyűjtött adatok felhasználását. Ehhez a hivatalos statisztikák céljára való felhasználásuk értékelése céljából meg kell vizsgálni az uniós és nemzeti szinten létező adatforrásokat, valamint azt, hogy milyen módon lehet kihasználni az

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 223/2009/EK rendelete (2009. március 11.) az európai statisztikákról és a titoktartási kötelezettség hatálya alá tartozó statisztikai adatoknak az Európai Közösségek Statisztikai Hivatala részére történő továbbításáról szóló 1101/2008/EK, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet, a közösségi statisztikákról szóló 322/97/EK tanácsi rendelet és az Európai Közösségek statisztikai programbizottságának létrehozásáról szóló 89/382/EGK, Euratom tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 87., 2009.3.31., 164. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o.).

(EU) 2019/817 rendeletben ⁽⁵⁾ és az (EU) 2019/818 európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽⁶⁾ létrehozott interoperabilitási keretek előnyeit. Ennek az értékelésnek magában kell foglalnia az interoperabilitási koncepció uniós szintű megvalósítását is annak érdekében, hogy igényeiknek és jogosultságaiknak megfelelően több szervezet is felhasználhassa ugyanazokat az adatokat.

- (14) A 862/2007/EK rendelet hatályán belül a Bizottságnak (Eurostat) arra kell törekednie, hogy biztosítsa az alkalmazott adatgyűjtések összehangolását az érintett uniós ügynökségekkel, és e célból együttműködési megállapodásokat kell kötnie az említett ügynökségekkel azok saját hatáskörének keretein belül.
- (15) A 862/2007/EK rendelet céljainak elérése érdekében elegendő pénzügyi forrást kell elkülöníteni a migrációra és a nemzetközi védelemre vonatkozó, magas színvonalú európai és nemzeti statisztikák gyűjtésére, elemzésére és közzétételére.
- (16) Amennyiben a 862/2007/EK rendelet végrehajtása szükségessé tenné egy tagállam nemzeti statisztikai rendszere számára, hogy az említett rendelet szerinti statisztikákhoz új módszereket és új adatgyűjtéseket fejlesszen ki és hajtson végre, beleértve az adott tagállam kísérleti projektekben való részvételét, valamint az adatforrások és az IT-rendszerek korszerűsítését, az (EU, Euratom) 2018/1046 európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽⁷⁾ összhangban vissza nem térítendő támogatás formájában uniós pénzügyi hozzájárulást kell nyújtani az adott tagállam számára.
- (17) Ez a rendelet tiszteletben tartja a Chartában meghatározott, a magán- és a családi élet tiszteletben tartásához, a személyes adatok védelméhez, valamint a megkülönböztetésmentességhez való jogot. A 862/2007/EK rendelet hatálya alá tartozó személyes adatok kezelésére az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendeletet ⁽⁸⁾ és az (EU) 2018/1725 rendeletet kell alkalmazni.
- (18) A 862/2007/EK rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni a minőségjelentésekre vonatkozó gyakorlati szabályoknak és a minőségjelentések tartalmának a meghatározása; az adattovábbítás megfelelő formátumainak megállapítása; a bontások meghatározása; valamint a kísérleti projektek eredményeinek értékelése alapján új adatgyűjtések és bontások meghatározása tekintetében. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽⁹⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (19) Amennyiben a 862/2007/EK rendelet végrehajtása valamely tagállam nemzeti statisztikai rendszerében jelentős kiigazításokat tenne szükségessé, a Bizottságnak képesnek kell lennie, hogy – végrehajtási jogi aktusok útján – kellően indokolt esetben és korlátozott időtartamra eltérést engedélyezzen az érintett tagállam számára. Ilyen jelentős kiigazítások mindenekelőtt abból adódhatnak, hogy javítani kell az időszerezéset, ki kell igazítani az adatgyűjtési módszerek – többek között a közigazgatási forrásokhoz való hozzáférés – kialakítását, illetve hogy új eszközöket kell kifejleszteni az adatok előállítására.
- (20) A 862/2007/EK rendelet alkalmazásának hatékony nyomon követése szükségessé teszi a rendelet rendszeres időközönkénti értékelését. A Bizottságnak – az Európai Parlament és a Tanács részére történő jelentéstétel céljából – részletesen meg kell vizsgálnia az említett rendelet alapján összeállított statisztikákat, valamint azok minőségét és időben történő rendelkezésre bocsátását. A Bizottságnak (Eurostat) szoros konzultációt kell folytatnia a migrációra és a nemzetközi védelemre vonatkozó adatok gyűjtésében részt vevő összes féllel, valamint az említett statisztikák fő felhasználóival.

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/817 rendelete (2019. május 20.) az uniós információs rendszerek közötti interoperabilitás kereteinek megállapításáról a határok és a vízumügy területén, továbbá a 767/2008/EK, az (EU) 2016/399, az (EU) 2017/2226, az (EU) 2018/1240, az (EU) 2018/1726 és az (EU) 2018/1861 európai parlamenti és tanácsi rendelet, valamint a 2004/512/EK és a 2008/633/IB tanácsi határozat módosításáról (HL L 135., 2019.5.22., 27. o.).

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/818 rendelete (2019. május 20.) az uniós információs rendszerek közötti interoperabilitás kereteinek megállapításáról a rendőrségi és igazságügyi együttműködés, a menekültügy és a migráció területén, valamint az (EU) 2018/1726, az (EU) 2018/1862 és az (EU) 2019/816 rendelet módosításáról (HL L 135., 2019.5.22., 85. o.).

⁽⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU, Euratom) 2018/1046 rendelete (2018. július 18.) az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról, az 1296/2013/EU, az 1301/2013/EU, az 1303/2013/EU, az 1304/2013/EU, az 1309/2013/EU, az 1316/2013/EU, a 223/2014/EU és a 283/2014/EU rendelet és az 541/2014/EU határozat módosításáról, valamint a 966/2012/EU, Euratom rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 193., 2018.7.30., 1. o.).

⁽⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

⁽⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

- (21) mivel e rendelet célját, nevezetesen a migrációra és a nemzetközi védelemre vonatkozó európai statisztika gyűjtésére és összeállítására vonatkozó meglévő közös szabályok felülvizsgálatát és kiegészítését a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban – harmonizációs és összehasonlíthatósági megfontolások miatt – e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (22) A 862/2007/EK rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (23) Az európai adatvédelmi biztossal a 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁰⁾ 28. cikkének (2) bekezdésével összhangban konzultációra került sor.
- (24) Az Európai Statisztikai Rendszer Bizottságával konzultációra került sor,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 862/2007/EK rendelet módosításai

A 862/2007/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) a tagállamoknak a bevándorlásra, a tartózkodási engedély megadására, az állampolgárságra, a menedékjogra és a nemzetközi védelem egyéb formáira, az illegális belépésre és tartózkodásra, valamint a visszaküldésekre vonatkozó közigazgatási és bírósági eljárásai és folyamatai.”

2. A 2. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a j)–m) pont helyébe a következő szöveg lép:

„j) »nemzetközi védelem iránti kérelem«: a harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésére, az egységes menekült- vagy kiegészítő védelmet biztosító jogállásra, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó szabályokról szóló, 2011. december 13-i 2011/95/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 2. cikkének h) pontjában meghatározott nemzetközi védelem iránti kérelem;

k) »menekült jogállás«: a 2011/95/EU irányelv 2. cikkének e) pontjában meghatározott menekült jogállás;

l) »kiegészítő védelmi jogállás«: a 2011/95/EU irányelv 2. cikkének g) pontjában meghatározott kiegészítő védelmi jogállás;

m) »családtag«: az egy harmadik országbeli állampolgár vagy egy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló, 2013. június 26-i 604/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (**) 2. cikkének g) pontjában meghatározott családtag;

(*) HL L 337., 2011.12.20., 9. o.

(**) HL L 180., 2013.6.29., 31. o.”;

ii. az o)–q) pont helyébe a következő szöveg lép:

„o) »kísérő nélküli kiskorú«: a 2011/95/EU irányelv 2. cikke (l) pontjában meghatározott kísérő nélküli kiskorú;

⁽¹⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 45/2001/EK rendelete (2000. december 18.) a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.).

- p) »külső határok«: a személyek határátlépésére irányadó szabályok uniós kódexéről szóló, 2016. március 9-i (EU) 2016/399 európai parlamenti és tanácsi rendelet (Schengeni határellenőrzési kódex) (*) 2. cikkének 2. pontjában meghatározott külső határok;
- q) »harmadik országbeli állampolgárok, akiknek megtagadták a beléptetését«: olyan harmadik országbeli állampolgárok, akiknek a külső határon megtagadják a beléptetését, mivel nem tesznek eleget az (EU) 2016/399 rendelet 6. cikkének (1) bekezdésében megállapított belépési feltételeknek, és nem tartoznak az említett rendelet 6. cikke (5) bekezdésében említett személyek kategóriáinak egyikébe sem;

(*) HL L 77., 2016.3.23., 1. o.”;

b) a (3) bekezdést el kell hagyni.

3. A 4. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) a referencia-időszak alatt visszavont nemzetközi védelem iránti kérelmek, a 2013/32/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 27. és 28. cikkében említett kifejezett, illetve hallgatolagos visszavonás szerinti bontásban;

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2013/32/EU irányelve (2013. június 26.) a nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárásokról (HL L 180., 2013.6.29., 60. o.)”;

ii. az első albekezdés a következő pontokkal egészül ki:

„d) a referencia-időszak alatt nemzetközi védelem iránti kérelmet benyújtott személyek és az ilyen kérelembe családtagként belefoglalt személyek közül azok, akik először kérelmeznek nemzetközi védelmet;

e) a referencia-időszak alatt nemzetközi védelem iránti kérelmet benyújtott személyek és az ilyen kérelembe családtagként belefoglalt személyek közül azok, akiknek a kérelmét a 2013/32/EU irányelv 31. cikkének (8) bekezdésében előírt gyorsított eljárással bírálták el;

f) a referencia-időszak alatt a 2013/32/EU irányelv 40. cikkében említett, nemzetközi védelem iránti ismételt kérelmet benyújtott személyek és az ilyen kérelembe családtagként belefoglalt személyek;

g) azok a nemzetközi védelem iránti kérelmet benyújtott személyek és az ilyen kérelembe családtagként belefoglalt személyek, akik a referencia-időszak végén a 2013/33/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 17. cikkével összhangban a befogadás olyan anyagi feltételeiben részesültek, amelyek megfelelő életszínvonalat biztosítanak a kérelmezők számára;

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2013/33/EU irányelve (2013. június 26.) a nemzetközi védelmet kérelmezők befogadására vonatkozó szabályok megállapításáról (HL L 180., 2013.6.29., 96. o.)”;

iii. a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az a)–f) pont szerinti statisztikákat kor és nem, az érintett személyek állampolgársága, valamint kísérő nélküli kiskorúak szerinti bontásban kell megadni. A statisztikáknak egy naptári hónapnak megfelelő referencia-időszakokra kell vonatkozniuk, és azokat a referencia-hónap végét követő két hónapon belül kell eljuttatni a Bizottságnak (Eurostat). Az első referencia-hónap 2021. január.

A g) pont szerinti statisztikáknak egy naptári évnek megfelelő referencia-időszakokra kell vonatkozniuk, és azokat a referencia-év végét követő hat hónapon belül kell eljuttatni a Bizottságnak (Eurostat). Az első referencia-év 2021.”;

b) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés b) és c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) a referencia-időszak alatt a közigazgatási vagy bírósági szervek által hozott, a menekült jogállást megadó, visszavonó, megszüntető vagy annak megújítását elutasító elsőfokú határozatok hatálya alá tartozó személyek;

c) a referencia-időszak alatt a közigazgatási vagy bírósági szervek által hozott, a kiegészítő védelmi jogállást megadó, visszavonó, megszüntető vagy annak megújítását elutasító elsőfokú határozatok hatálya alá tartozó személyek;”

ii. a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„E statisztikákat kor és nem, az érintett személyek állampolgársága, valamint kísérő nélküli kiskorúak szerinti bontásban kell megadni. A statisztikáknak három naptári hónapnak megfelelő referencia-időszakokra kell vonatkozniuk, és azokat a referencia-időszak végét követő két hónapon belül kell eljuttatni a Bizottságnak (Eurostat). Az első referencia-időszak 2021. január–március.”;

c) a (3) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés c) és d) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) a referencia-időszak alatt a közigazgatási vagy bírósági szervek által hozott, a menekült jogállást megadó, visszavonó, megszüntető vagy annak megújítását elutasító jogerős határozatok hatálya alá tartozó személyek;

d) a referencia-időszak alatt a közigazgatási vagy bírósági szervek által hozott, a kiegészítő védelmi jogállást megadó, visszavonó, megszüntető vagy annak megújítását elutasító jogerős határozatok hatálya alá tartozó személyek;”

ii. a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A statisztikákat kor és nem, az érintett személyek állampolgársága, valamint az a) pont kivételével kísérő nélküli kiskorúak szerinti bontásban kell megadni. A g) pont szerinti statisztikákat emellett a lakóhely szerinti ország és a menedékkérelmi határozat típusa szerinti bontásban is meg kell adni.

Az első albekezdésben említett statisztikáknak egy naptári évnél megfelelő referencia-időszakokra kell vonatkozniuk, és azokat a referenciaév végét követő három hónapon belül kell eljuttatni a Bizottságnak (Eurostat). Az első referenciaév 2021.”;

d) a (4) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés a következő pontokkal egészül ki:

„f) a menedékkérők visszavételére vagy átvételére irányuló felülvizsgálati kérelmek száma;

g) azon rendelkezések, amelyeken az f) pontban említett kérelmek alapulnak;

h) az f) pontban említett kérelmekre válaszul hozott határozatok;

i) azon átadások száma, amelyekre a h) pontban említett határozatok eredményeképpen kerül sor;”

ii. a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„E statisztikákat nem szerinti, valamint a kísérővel érkező, illetve kísérő nélküli kiskorúak szerinti bontásban kell megadni. E statisztikáknak egy naptári évnél megfelelő referencia-időszakokra kell vonatkozniuk, és azokat a referenciaév végét követő három hónapon belül kell eljuttatni a Bizottságnak (Eurostat). Az első referenciaév 2021.”

4. Az 5. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

a) a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az a) pont szerinti statisztikákat az (EU) 2016/399 rendelet 14. cikke (5) bekezdésének megfelelő bontásban kell megadni.”;

b) a harmadik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A b) pont szerinti statisztikákat kor, nem, az érintett személyek állampolgársága, valamint az elfogásuk oka és helye szerinti bontásban kell megadni.”

5. A 6. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok eljuttatják a Bizottságnak (Eurostat) a következők számára vonatkozó statisztikákat:

a) harmadik országbeli állampolgárok számára kiállított tartózkodási engedélyek a következők szerinti bontásban:

i. a referencia-időszakban kiállított olyan engedélyek, amelyek révén a harmadik országbeli állampolgár először kap engedélyt a tartózkodásra, állampolgárság, az engedély kiállításának oka, az engedély érvényességének időtartama, kor és nem szerinti bontásban;

ii. a referencia-időszakban kiállított olyan engedélyek, amelyeket a harmadik országbeli állampolgár bevándorló jogállásában vagy tartózkodásának okában bekövetkezett változás miatt adtak ki, állampolgárság, az engedély kiállításának oka, az engedély érvényességének időtartama, kor és nem szerinti bontásban;

iii. a referencia-időszak végén érvényes engedélyek (a vissza nem vont és le nem járt kiállított engedélyek száma) állampolgárság, az engedély kiállításának oka, az engedély érvényességének időtartama, kor és nem szerinti bontásban;

b) a referencia-időszak végén huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkezők állampolgárság, a huzamos tartózkodásra jogosító jogállás típusa, kor és nem szerinti bontásban;

c) azon harmadik országbeli állampolgárok, akik a referenciaév alatt huzamos tartózkodási engedélyt szereztek, kor és nem szerinti bontásban.”;

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az (1) bekezdésben említett statisztikáknak egy naptári évnek megfelelő referencia-időszakokra kell vonatkozniuk, és azokat a referenciaév végét követő hat hónapon belül kell eljuttatni a Bizottságnak (Eurostat). Az első referenciaév 2021.”

6. A 7. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) azon harmadik országbeli állampolgárok számáról, akik az a) pontban említett közigazgatási vagy bírósági határozatot vagy aktust követően ténylegesen elhagyták a tagállam területét, a visszaküldött személyek állampolgársága, a visszaküldés és a kapott segítség típusa, valamint célország szerinti bontásban;”

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az (1) bekezdésben említett statisztikákat az érintett személy életkora és neme, valamint kísérő nélküli kiskorúak szerinti bontásban kell megadni. A statisztikáknak három naptári hónapnak megfelelő referencia-időszakokra kell vonatkozniuk, és azokat a referencia-időszak végét követő két hónapon belül kell eljuttatni a Bizottságnak (Eurostat). Az első referencia-időszak 2021. január–március.”

7. A 8. cikket el kell hagyni.

8. A 9. cikk a következőképpen módosul:

a) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(1a) A tagállamok megteszik az e rendelet alapján továbbított adatok és metaadatok minőségének biztosításához szükséges intézkedéseket.

(1b) E rendelet alkalmazásában a 223/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 12. cikkének (1) bekezdésében felsorolt minőségértékelési szempontokat kell alkalmazni.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 223/2009/EK rendelete (2009. március 11.) az európai statisztikákról és a titoktartási kötelezettség hatálya alá tartozó statisztikai adatoknak az Európai Közösségek Statisztikai Hivatala részére történő továbbításáról szóló 1101/2008/EK, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet, a közösségi statisztikákról szóló 322/97/EK tanácsi rendelet és az Európai Közösségek statisztikai programbizottságának létrehozásáról szóló 89/382/EGK, Euratom tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 87., 2009.3.31., 164. o.);

b) a (2)–(5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamoknak minőségjelentések formájában jelentést kell készíteniük a Bizottság (Eurostat) számára a felhasznált adatforrásokról, az adott források kiválasztásának indokairól, a kiválasztott adatforrásoknak a statisztikák minőségére gyakorolt hatásáról, a személyes adatok védelmére használt technikai és szervezeti intézkedésekről, valamint az alkalmazott becslési módszerekről, és folyamatosan tájékoztatniuk kell a Bizottságot (Eurostat) az ezekben bekövetkező bármilyen változásokról.

(3) A tagállamok a Bizottság (Eurostat) számára – annak kérésére – megadják a statisztikai információk minőségének értékeléséhez szükséges kiegészítő felvilágosítást.

(4) A tagállamok késelem nélkül tájékoztatják a Bizottságot (Eurostat) az e rendelet alapján szolgáltatott statisztikák felülvizsgálatáról és kijavításáról, a felhasznált módszerekben, illetve adatforrásokban bekövetkezett változásokról, valamint az e rendelet végrehajtását érintő olyan releváns információkról és változásokról, amelyek befolyásolhatják a továbbított adatok minőségét.

(5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el:

a) az e cikk (2) bekezdésében említett minőségjelentésekre vonatkozó gyakorlati eljárásoknak és a minőségjelentések tartalmának megállapítására vonatkozóan;

b) az e rendelet szerinti adattovábbítás megfelelő formáinak meghatározásával kapcsolatos intézkedésekre vonatkozóan.

Az a) pontban említett jogi aktusok nem róhatnak jelentős többletterhet, illetve -költséget a tagállamokra.

Az e bekezdésben említett végrehajtási jogi aktusokat a 11. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”

9. A szöveg a következő cikkekkkel egészül ki:

„9a. cikk

Kísérleti projektek

(1) A Bizottság (Eurostat) e rendelet célkitűzéseinek megfelelően az e rendelet hatálya alá tartozó új adatgyűjtések és bontások megvalósíthatóságának – többek közt a megfelelő adatforrások és előállítási technikák rendelkezésre állásának –, a kapott statisztikák minőségének és összehasonlíthatóságának, valamint a kapcsolódó adatgyűjtések költségeinek és terheinek tesztelése érdekében kísérleti projekteket hoz létre, amelyeket a tagállamok önkéntes alapon folytatnak le. A tagállamok a Bizottsággal (Eurostat) együtt biztosítják az említett kísérleti projektek uniós szintű reprezentativitását.

(2) Az egyes kísérleti projektek megkezdése előtt a Bizottság (Eurostat) megvizsgálja, hogy az új statisztikák alapulhatnak-e a releváns uniós szintű adminisztratív forrásokban rendelkezésre álló információkon annak érdekében, hogy lehetőség szerint harmonizálja a használt fogalmakat, minimalizálja a nemzeti statisztikai hivatalokra és más nemzeti hatóságokra nehezedő többletterheket és javítson a meglévő adatok felhasználásán a 223/2009/EK rendelet 17a. cikkével összhangban. A Bizottság (Eurostat) figyelembe veszi az egyéb folyamatban lévő kísérleti projektekből eredő terheket is annak érdekében, hogy korlátozza az ugyanabban az időszakban párhuzamosan folyó kísérleti projektek számát.

(3) Az e cikkben említett kísérleti projektek a következő ügyekre vonatkoznak:

a) a 4. cikkben előírt statisztikák összessége esetében, a nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtásának hónapja szerinti bontásban;

b) a 4. cikk (1) bekezdésének a) pontjában előírt statisztikák esetében:

i. a nemzetközi védelem iránti kérelmet benyújtott személyek és az ilyen kérelemben családtagként belefoglalt személyek száma, akik:

- mentesültek a gyorsított eljárás vagy a határon folytatott eljárás alól, vagy akiknek a nemzetközi védelem iránti kérelmét a határon folytatott eljárás keretében dolgozták fel,
- nem szerepelnek az Eurodacban,
- olyan igazoló dokumentumot mutattak be, amely segíthet személyazonosságuk megállapításában,

- őrizetben voltak, az őrizet időtartama és az őrizet indokai szerinti bontásban, vagy akikkel szemben őrizetet vagy őrizet helyetti alternatív intézkedéseket elrendelő közigazgatási vagy bírósági határozatot vagy intézkedést hoztak, az őrizet helyetti alternatív intézkedés az intézkedés típusa és a vonatkozó határozat vagy intézkedés meghozatalának hónapja szerinti bontásban,
  - ingyenes jogi segítségnyújtásban részesültek,
  - a 4. cikk (1) bekezdésének g) pontjában meghatározottak szerint a befogadás anyagi feltételeiben részesültek, életkor, nem, állampolgárság és kísérő nélküli kiskorúak szerinti bontásban, valamint e statisztikák egyhónapos referencia-időszakokra való vonatkoztatásának lehetősége,
  - olyan kísérő nélküli kiskorúak voltak, akik mellé képviselőt neveztek ki, olyan kísérő nélküli kiskorúak voltak, akiknek hozzáférést biztosítottak az oktatási rendszerhez, vagy olyan kísérő nélküli kiskorúak voltak, akiket a 2011/95/EU irányelv 31. cikkének (3) bekezdésével összhangban elhelyeztek;
  - esetében az életkor megállapítását célzó eljárást végeztek, az eljárás eredményével együtt;
- ii. a nemzetközi védelem iránti kérelmet benyújtott kísérő nélküli kiskorúak képviselőnkénti átlagos száma;
- c) a 4. cikk (2) és (3) bekezdésében előírt statisztikák esetében:
- i. a 4. cikk (2) bekezdése a) pontjának és a 4. cikk (3) bekezdése b) pontjának hatálya alá tartozó személyek esetében a nemzetközi védelem iránti kérelmeket a következő okok miatt elutasító határozatok szerinti bontásban;
    - elfogadhatatlanság miatt, az elfogadhatatlanság oka szerinti bontásban,
    - megalapozatlanság miatt,
    - a rendes eljárás keretében nyilvánvaló megalapozatlanság miatt, az elutasítás okai szerint,
    - a gyorsított eljárás keretében nyilvánvaló megalapozatlanság miatt, az elutasítás és a gyorsítás okai szerinti bontásban,
    - azon az alapon, hogy a kérelmező a származási országában jogosult a védelemre;
  - ii. a 4. cikk (2) bekezdése b) és c) pontjának, továbbá a 4. cikk (3) bekezdése c) és d) pontjának hatálya alá tartozó személyek esetében a megszüntetésre vagy kizárásra vonatkozó határozatok szerinti bontásban, a megszüntetés vagy kizárás indoka szerinti további bontásban;
- iii. személyes meghallgatást követően hozott határozatok hatálya alá tartozó személyek száma;
- iv. azon személyek száma, akik tekintetében a befogadás anyagi feltételeit csökkentő vagy megvonó elsőfokú határozatokat vagy jogerős határozatokat hoztak;
- d) a 4. cikk (3) bekezdésében előírt statisztikák esetében a fellebbezések időtartama;
- e) a 4. cikk (4) bekezdésében előírt statisztikák esetében életkor és állampolgárság szerinti bontásban;
- f) a 6. cikkben előírt statisztikák esetében a következők száma:
- i. a harmadik országbeli állampolgárok által első tartózkodási engedély iránt a referenciaidőszakban benyújtott kérelmek és az elutasított kérelmek, állampolgárság, az engedély kérelmezésének oka, életkor és nem szerinti bontásban;
  - ii. a harmadik országbeli állampolgár bevándorló jogállása vagy tartózkodási okának megváltozása miatt tartózkodási engedély iránt benyújtott, elutasított kérelmek;
  - iii. a családi okokból kiállított tartózkodási engedélyek az engedély kiállításának indoka és a harmadik országbeli állampolgár családtagkénti jogállása szerinti bontásban;

- g) a 7. cikkben előírt statisztikák esetében a következők szerinti bontásban:
- i. az említett cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett határozatok vagy jogi aktusok indokai;
  - ii. az említett cikk (1) bekezdése a) pontjában említett, beutazási tilalom alatt álló személyek száma;
  - iii. a visszaküldési eljárásban részt vevő azon személyek száma, akikkel szemben őrizetet vagy őrizet helyetti alternatív intézkedéseket elrendelő közigazgatási vagy bírósági határozatot vagy intézkedést hoztak, az őrizet vagy az alternatív intézkedés időtartama szerinti további bontásban – az alternatív intézkedés típusa szerinti bontásban – és az ilyen határozat vagy intézkedés meghozatalának hónapja szerinti további bontásban;
  - iv. a következők alapján visszaküldött személyek száma – célország és a határozat vagy intézkedés típusa szerinti további bontásban:
    - hivatalos uniós visszafogadási megállapodással összhangban,
    - nem hivatalos uniós visszafogadási mechanizmussal összhangban,
    - nemzeti visszafogadási megállapodással összhangban.
- (4) A Bizottságnak (Eurostat) a tagállamokkal szoros együttműködésben értékelnie kell a kísérleti projektek eredményeit, és azokat nyilvánosan hozzáférhetővé kell tennie. Az értékelésnek magában kell foglalnia a kísérleti projektek alapján végzett új uniós szintű adatgyűjtések hozzáadott értékének elemzését és egy költséghatékonysági elemzést, ezen belül a válaszadókra háruló terheknek és az előállítási költségeknek a 223/2009/EK rendelet 14. cikkének (3) bekezdésével összhangban való értékelését.
- (5) A kísérleti projektek eredményeinek bármely kedvező értékelésére tekintettel a Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el a (3) bekezdésben említett ügyek tekintetében. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 11. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.
- (6) Az e cikkben említett kísérleti projektek megvalósításának megkönnyítése érdekében a Bizottság (Eurostat) a 9b. cikkkel összhangban megfelelő finanszírozást nyújt azoknak a tagállamoknak, amelyek lefolytatják ez említett kísérleti projekteket.
- (7) A Bizottság (Eurostat) 2022. július 13-ig, majd azt követően kétévente jelentést készít a (3) bekezdésben említett ügyek tekintetében összességében elért eredményekről. A jelentést nyilvánosságra kell hozni.

9b. cikk

Finanszírozás

- (1) E rendelet végrehajtásához az Unió általános költségvetéséből pénzügyi hozzájárulást kell nyújtani a 223/2009/EK rendelet 5. cikkének (2) bekezdésében említett nemzeti statisztikai hivataloknak és egyéb érintett nemzeti hatóságoknak a következőkhöz:
- a) az e rendelet szerinti statisztikákhoz szükséges új módszertanok kidolgozása, ezen belül a tagállamok 9a. cikkben említettek szerinti részvétele a kísérleti projekteken;
  - b) az e rendelet hatálya alá tartozó új adatgyűjtések és bontások fejlesztése vagy végrehajtása, ideértve az adatforrások és az IT-rendszerek korszerűsítését, legfeljebb öt éves időtartamra.
- (2) Az e cikk (1) bekezdésében említett uniós pénzügyi hozzájárulást az (EU, Euratom) 2018/1046 európai parlamenti és tanácsi rendelettel (*) összhangban kell nyújtani.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU, Euratom) 2018/1046 rendelete (2018. július 18.) az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról, az 1296/2013/EU, az 1301/2013/EU, az 1303/2013/EU, az 1304/2013/EU, az 1309/2013/EU, az 1316/2013/EU, a 223/2014/EU és a 283/2014/EU rendelet és az 541/2014/EU határozat módosításáról, valamint a 966/2012/EU, Euratom rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 193., 2018.7.30., 1. o.).”

10. A 10. cikk a következőképpen módosul:

„10. cikk

A bontásokat meghatározó végrehajtási jogi aktusok

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 4–7. cikk szerinti bontások meghatározása céljából végrehajtási jogi aktusokat fogadjon el. E végrehajtási jogi aktusok elfogadása során a Bizottság megindokolja, hogy az érintett bontások a migrációs és menekültügyi uniós szakpolitikák kialakítása és nyomon követése céljából szükségesek, és biztosítja, hogy e végrehajtási jogi aktusok ne rójanak jelentős többletköltségeket vagy -terheket a tagállamokra.

E végrehajtási jogi aktusokat a 11. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni a naptári évre vonatkozó adatok tekintetében a referencia-időszak vége előtt legkésőbb 18 hónappal, az egy évnél rövidebb időtartamra vonatkozó adatok tekintetében pedig a referencia-időszak vége előtt legkésőbb 6 hónappal.”

11. A 11. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„11. cikk

A bizottsági eljárás

(1) A Bizottság munkáját a 223/2009/EK rendelettel létrehozott európai statisztikai rendszer bizottsága segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.)”

12. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„11a. cikk

Eltérések

(1) Ha e rendelet vagy az annak alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusok alkalmazásához egy tagállam nemzeti statisztikai rendszerében jelentős kiigazításokra lenne szükség, a Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján eltérést engedélyezhet az érintett tagállam által kért időtartamra, feltéve, hogy az említett időtartam nem haladja meg a három évet. A Bizottság az eltérés engedélyezése során biztosítja a tagállami adatok összehasonlíthatóságát, valamint a szükséges reprezentatív és megbízható, összesített európai adatok időben történő kiszámítását, és figyelembe veszi a tagállamokra és a válaszadókra háruló terheket.

(2) Amennyiben az (1) bekezdés szerinti eltérés annak az időszaknak a végén, amelyre azt engedélyezték, elegendő bizonyíték alapján továbbra is indokolt, a Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján az érintett tagállam által kért további időtartamra eltérést engedélyezhet, feltéve, hogy az említett időtartam nem haladja meg a két évet.

(3) Az (1) és a (2) bekezdés alkalmazásában a tagállam – esettől függően – 2020. október 13-ig, az érintett végrehajtási jogi aktus hatálybalépésétől számított három hónapon belül vagy annak az időszaknak a vége előtt hat hónappal, amelyre az aktuális eltérés engedélyezve volt, megfelelően indokolt kérelmet nyújt be a Bizottsághoz.

(4) Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 11. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”

2. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Az 1. cikk 3. pontjának a) és b) alpontját és az 1. cikk 6. pontját 2021. március 1-jétől kell alkalmazni.

Az 1. cikk 3. pontjának c) és d) alpontját és az 1. cikk 5. pontját 2021. július 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező, és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2020. június 18-án.

az Európai Parlament részéről
az elnök
D. M. SASSOLI

a Tanács részéről
az elnök
N. BRNJAC

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2020/852 RENDELETE**(2020. június 18.)****a fenntartható befektetések előmozdítását célzó keret létrehozásáról, valamint az (EU) 2019/2088 rendelet módosításáról****(EGT-vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikkének (3) bekezdése célul tűzi ki egy olyan belső piac létrehozását, amely Európa fenntartható – többek között kiegyensúlyozott gazdasági növekedésen és a környezet minőségének magas fokú védelmén és javításán alapuló – fejlődéséért munkálkodik.
- (2) Az ENSZ Közgyűlése 2015. szeptember 25-én elfogadta a fenntartható fejlődés új globális keretrendszerét: a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrendet (a továbbiakban: a 2030-ig tartó időszakra szóló menetrend). A 2030-ig tartó időszakra szóló menetrend középpontjában a fenntartható fejlődési célok állnak, és a menetrend a fenntarthatóság három – gazdasági, szociális és környezetvédelmi – dimenzióját öleli fel. A Bizottság 2016. november 22-i, „A következő lépések Európa fenntartható jövőjéért” című közleménye összekapcsolja a fenntartható fejlődési célokat az uniós szakpolitikai kerettel annak biztosítása érdekében, hogy a fenntartható fejlődési célok már a kezdetektől fogva beépüljenek valamennyi, mind Unión belüli, mind globális fellépésbe és szakpolitikai kezdeményezésbe. A Tanács a 2017. június 20-i következtetéseiben megerősítette az Unió és tagállamainak elkötelezettségét a 2030-ig tartó időszakra szóló menetrend teljeskörű, koherens, átfogó, integrált és hatékony módon, a partnerekkel és más érdekelt felekkel szoros együttműködésben történő végrehajtása iránt. A Bizottság 2019. december 11-én közzétette az európai zöld megállapodásról szóló közleményét.
- (3) Az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye keretében létrejött Párizsi Megállapodást (a továbbiakban: a Párizsi Megállapodás) az Unió 2016. október 5-én jóváhagyta ⁽³⁾. A Párizsi Megállapodás 2. cikke (1) bekezdése c) pontjának célja megerősíteni az éghajlatváltozásra adott választ többek között a pénzügyi források áramlásának az alacsony szintű üvegházhatásúgáz-kibocsátások és az éghajlatváltozás hatásaival szembeni reziliens fejlődés felé tartó pályával történő összehangolása révén. Ezzel összefüggésben az Európai Tanács 2019. december 12-én következtetéseket fogadott el az éghajlatváltozásról. E következtetések fényében e rendelet fontos lépés a klímasemleges Unió 2050-ig történő elérésére irányuló célkitűzés felé.
- (4) Az uniós gazdaság hosszú távú versenyképességének biztosításához döntő fontosságú a fenntarthatóság, valamint az átállás a biztonságos, klímasemleges, az éghajlatváltozás hatásaival szemben reziliens, nagyobb erőforrás-hatékonyságú és körforgásos gazdaságra. A fenntarthatóság régóta központi helyet foglal el az uniós projektben, és az Európai Unióról szóló szerződés és az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) tükrözi annak szociális és környezeti vonatkozásait.

⁽¹⁾ HL C 62., 2019.2.15., 103. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2019. március 28-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2020. április 15-i első olvasatbeli álláspontja (HL C 184., 2020.6.3., 1. o.). Az Európai Parlament 2020. június 17-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽³⁾ A Tanács (EU) 2016/1841 határozata (2016. október 5.) az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezménye keretében létrejött párizsi megállapodásnak az Európai Unió nevében történő megkötéséről (HL L 282., 2016.10.19., 1. o.).

- (5) A Bizottság 2016 decemberében egy magas szintű szakértői csoportot bízott meg azzal a feladattal, hogy dolgozza ki az Unió átfogó, minden területre kiterjedő fenntartható finanszírozási stratégiáját. A magas szintű szakértői csoport a 2018. január 31-én közzétett jelentésében egy szakmailag megbízható uniós szintű osztályozási rendszer létrehozását szorgalmazta annak érdekében, hogy egyértelműen megállapítható legyen, mely tevékenységek minősülnek „zöldeknek” vagy „fenntarthatóknak”, kezdve az éghajlatváltozás mérséklésével.
- (6) A Bizottság 2018 március 8-i közleményében közzétette a fenntartható növekedés finanszírozásáról szóló cselekvési tervét, amelyben egy ambiciózus és átfogó fenntartható finanszírozási stratégiát indított el. Az említett cselekvési tervben meghatározott egyik célkitűzés a tőkeáramlásoknak a fenntartható befektetések felé történő átirányítása a fenntartható és inkluzív növekedés elérése érdekében. A cselekvési terv által megjelölt legfontosabb és legsürgősebb intézkedés a fenntartható tevékenységek egységes osztályozási rendszerének létrehozása. A cselekvési terv elismeri, hogy a tőkeáramlások fenntarthatóbb tevékenységek felé irányítását a tevékenységek és a befektetések környezeti fenntarthatóságának egységes, holisztikus értelmezésével kell megalapozni. Első lépésként a környezeti célkitűzésekhez hozzájárulóknak minősülő tevékenységekre vonatkozó egyértelmű iránymutatás segítené a befektetők tájékozódását a környezeti szempontból fenntartható gazdasági tevékenységeket finanszírozó befektetéseket illetően. Az egyéb fenntarthatósági célkitűzésekhez, többek között a szociális célkitűzésekhez hozzájáruló tevékenységekre vonatkozó további iránymutatásokat egy későbbi szakaszban lehet majd kidolgozni.
- (7) A globális környezetvédelmi kihívások rendszerszintű jellege miatt a környezeti fenntarthatóság rendszerszintű és előrettekintő megközelítésére van szükség, amely kezeli a növekvő negatív tendenciákat, így az éghajlatváltozást, a biológiai sokféleség csökkenését, az erőforrások túlzott globális fogyasztását, az élelmiszerhiányt, az ózonréteg károsodását, az óceánok elsavasodását, az édesvízrendszer romlását és a földhasználat-változást, valamint olyan új fenyegetések megjelenését, mint a veszélyes vegyi anyagok és azok együttes hatásai.
- (8) Az 1386/2013/EU európai parlamenti és tanácsi határozat (*) felszólít a környezeti és éghajlatváltozási kiadások magánszektor általi finanszírozásának növelésére, különösen olyan ösztönzők és módszerek létrehozásán keresztül, amelyek arra biztatják a vállalatokat, hogy mérjék fel vállalkozásuk környezeti költségeit és a környezeti szolgáltatások felhasználásából származó hasznukat.
- (9) A fenntartható fejlődési célok elérése az Unióban megkívánja a tőkeáramlásoknak a fenntartható befektetések felé történő irányítását. E célok eléréséhez fontos a belső piacon rejlő potenciál maradéktalan kiaknázása. Ezzel összefüggésben döntő fontosságú a belső piacon a fenntartható befektetések felé irányuló hatékony tőkeáramlás útjában álló akadályok elmozdítása és az új akadályok felmerülésének megelőzése.
- (10) A kihívás nagyságrendjére és az elmulasztott vagy késedelmes cselekvéssel kapcsolatos költségekre tekintettel a pénzügyi rendszert fokozatosan ki kell igazítani annak érdekében, hogy az támogassa a gazdaság fenntartható működését. Ennek érdekében a fenntartható finanszírozásnak széles körben elterjedté kell válnia, és figyelembe kell venni a pénzügyi termékek és szolgáltatások fenntarthatósági hatását.
- (11) A környezeti szempontból fenntartható célokat szolgáló pénzügyi termékek rendelkezésre bocsátása hatékony mód a magánbefektetések fenntartható tevékenységek felé történő irányítására. A pénzügyi termékek és vállalati kötvények környezeti szempontból fenntartható befektetésként történő forgalmazására vonatkozó követelmények – köztük a tagállamok és az Unió által előírt azon követelmények, amelyek teljesítése esetén a pénzügyi piaci szereplők és kibocsátók nemzeti címkéket használhatnak – a befektetői bizalom és az említett pénzügyi termékek és vállalati kötvények környezeti hatásával kapcsolatos tudatosság erősítését, a láthatóság megerősítését és a „zöldrefestéssel” kapcsolatos aggodalmak kezelését célozzák. E rendellel összefüggésben a zöldrefestés arra a gyakorlatra utal, amikor tisztességtelen versenyelőnyhöz lehet jutni a piacon egy pénzügyi termék környezetbarátként való forgalmazásával, miközben valójában az alapvető környezetvédelmi előírások sem teljesültek. Jelenleg néhány tagállamban működik címkézési rendszer. Az említett meglévő rendszerek különböző, környezeti szempontból fenntartható gazdasági tevékenységekre vonatkozó osztályozási rendszerekre épülnek. A Párizsi Megállapodás szerinti és az uniós szintű politikai kötelezettségvállalásokat figyelembe véve valószínű, hogy egyre több tagállam fog címkézési rendszert létrehozni, illetve a pénzügyi piaci szereplőkre és kibocsátókra vonatkozó egyéb követelményeket meghatározni a pénzügyi termékek és vállalati kötvények környezeti szempontból fenntarthatóként történő promóciója vonatkozásában. Ilyen esetekben a tagállamok a saját nemzeti osztályozási

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 1386/2013/EU határozata (2013. november 20.) a „Jólét bolygónk felélése nélkül” című, a 2020-ig tartó időszakra szóló általános uniós környezetvédelmi cselekvési programról (HL L 354., 2013.12.28., 171. o.).

rendszerüket alkalmaznak annak meghatározása céljából, hogy mely befektetések minősüljenek fenntarthatóknak. Ha az említett nemzeti címkézési rendszerek vagy követelmények különböző kritériumokat alkalmaznak annak meghatározására, hogy mely gazdasági tevékenységek minősülnek környezeti szempontból fenntarthatóknak, akkor a különböző befektetési lehetőségek összehasonlításában rejlő nehézségek visszatartanak a befektetőket a határokon átnyúló befektetésektől. Emellett azon gazdasági szereplőknek, amelyek Unió-szerte kívánnak befektetést vonzani, a különböző tagállamokban különböző kritériumoknak kellene megfelelniük ahhoz, hogy a tevékenységeik környezeti szempontból fenntarthatóknak minősüljenek. Az egységes kritériumok hiánya ezért növelné a költségeket, és jelentősen visszatartaná a gazdasági szereplőket attól, hogy belépjenek a fenntartható befektetések határokon átnyúló tőkepiacaira.

- (12) A fenntarthatósági projektekbe irányuló tőkebevonással kapcsolatos, a belső piac működését korlátozó tényezők megszüntetése és az ilyen projektek útjában álló akadályok jövőbeli megjelenésének megelőzése érdekében uniós szinten össze kell hangolni azokat a kritériumokat, amelyek alapján meghatározható, hogy egy gazdasági tevékenység környezeti szempontból fenntarthatóan minősül-e. A kritériumok összehangolását követően a gazdasági szereplők könnyebben tudnának forrásokat szerezni határokon átnyúlóan is a környezeti szempontból fenntartható tevékenységeikhez, mivel a gazdasági tevékenységeiket egységes kritériumok alapján lehetne összehasonlítani a környezeti szempontból fenntartható befektetések alapjául szolgáló eszközként történő kiválasztásuk céljából. Az ilyen összehangolás ezért előmozdítaná az Unióban a határokon átnyúló fenntartható befektetéseket.
- (13) Ha a pénzügyi piaci szereplők nem adnak tájékoztatást a befektetőknek arról, hogy azok a tevékenységek, amelyekbe befektetnek, hogyan járulnak hozzá a környezeti célkitűzésekhez, vagy ha a pénzügyi piaci szereplők magyarázataikban eltérő fogalmakat használnak arra, hogy mit is jelent a „környezeti szempontból fenntartható” gazdasági tevékenység, a befektetők aránytalanul terhesnek fogják találni a különböző pénzügyi termékek ellenőrzését és összehasonlítását. A tapasztalatok szerint az ilyen gyakorlatok visszatartják a befektetőket a környezeti szempontból fenntartható pénzügyi termékekbe való befektetéstől. Emellett a befektetői bizalom hiánya erőteljes negatív hatást gyakorol a fenntartható befektetések piacára. Az is bebizonyosodott, hogy az említett probléma országhatárokon belüli megoldását célzó nemzeti szabályok és piaci alapú kezdeményezések a belső piac széttagozottságához vezetnek. Ha a pénzügyi piaci szereplők közléseikben, hogy azok a pénzügyi termékek, amelyeket környezeti szempontból fenntarthatóként bocsátanak rendelkezésre, hogyan és milyen mértékben fektetnek olyan tevékenységekbe, amelyek megfelelnek a környezeti szempontból fenntartható gazdasági tevékenységek e rendelet szerinti kritériumainak, és ha a pénzügyi piaci szereplők Unió-szerte egységes kritériumokat alkalmaznak az ilyen kizárótelekhez, az segítené a befektetőket a befektetési lehetőségek határokon átnyúló összehasonlításában, és arra ösztönözné a befektetést befogadó vállalkozásokat, hogy környezeti szempontból fenntarthatóbbá tegyék üzleti modelljüket. Továbbá a befektetők Unió-szerte nagyobb bizalommal fektetnének környezeti szempontból fenntartható pénzügyi termékekbe, javítva ezáltal a belső piac működését.
- (14) A belső piac működését jelenleg akadályozó tényezők megszüntetése és újbóli megjelenésük megelőzése érdekében a tagállamoknak és az Uniónak egységesen kell értelmezniük a környezeti szempontból fenntartható befektetés fogalmát, amikor nemzeti és uniós szinten bevezetik a pénzügyi piaci szereplők és kibocsátók tekintetében azokat a követelményeket, amelyek a környezeti szempontból fenntarthatóként forgalmazott pénzügyi termékek vagy vállalati kötvények megjelölése céljából szükségesek. Annak elkerülése érdekében, hogy a környezeti szempontból fenntartható gazdasági tevékenység fogalmának eltérő értelmezése a piac széttagozottságát és a fogyasztói és befektetői érdekek megsértését eredményezze, azoknak a nemzeti követelményeknek, amelyeknek a pénzügyi piaci szereplőknek és kibocsátóknak meg kell felelniük a pénzügyi termékek vagy vállalati kötvények környezeti szempontból fenntarthatóként történő forgalmazásához, a környezeti szempontból fenntartható gazdasági tevékenységekre vonatkozó egységes kritériumokra kell épülniük. Az ilyen pénzügyi piaci szereplők és kibocsátók közé tartoznak a környezeti szempontból fenntartható pénzügyi termékeket kínáló pénzügyi piaci szereplők és a környezeti szempontból fenntartható vállalati kötvényeket kibocsátó nem pénzügyi vállalatok.
- (15) Ha a környezeti szempontból fenntartható gazdasági tevékenységek kritériumai meghatározásra kerülnek, ez arra ösztönözheti az e rendelet hatálya alá nem tartozó gazdasági szereplőket, hogy önkéntes alapon honlapjukon nyilvánosságra hozzák és közléseikben az általuk folytatott, környezeti szempontból fenntartható gazdasági tevékenységekre vonatkozó információkat. Az említett információk a pénzügyi piaci szereplőket és a pénzügyi piacokon működő egyéb érintett szereplőket nemcsak abban segítik, hogy könnyen azonosíthassák, mely gazdasági szereplők folytatnak környezeti szempontból fenntartható gazdasági tevékenységeket, hanem azt is megkönnyítik az adott gazdasági szereplők számára, hogy forrásokat szerezzenek a környezeti szempontból fenntartható tevékenységeikhez.

- (16) A környezeti szempontból fenntartható gazdasági tevékenységek uniós szintű osztályozásának lehetővé kell tennie a fenntartható finanszírozást támogató jövőbeli uniós szakpolitikák kidolgozását, beleértve a környezeti szempontból fenntartható pénzügyi termékekre vonatkozó, uniós szintű előírásokat, és olyan címkék esetleges létrehozását, amelyek az Unió egész területén hivatalosan tanúsítják az említett előírásoknak való megfelelést. Ez további gazdasági és szabályozói intézkedések alapjául is szolgálhat. A befektetések környezeti szempontból fenntartható gazdasági tevékenységek felé való elmozdulásának előmozdítását célzó jövőbeli uniós jog kiindulópontjaként a környezeti szempontból fenntartható gazdasági tevékenységekre vonatkozó egységes kritériumokon alapuló, egységes jogi követelményekre van szükség a befektetések környezeti fenntarthatósága mértékének meghatározásához.
- (17) A fenntartható fejlődési céloknak az Unión belüli elérésével összefüggésben az olyan szakpolitikai döntések, mint az Európai Stratégiai Beruházási Alap létrehozása, hatékonyan hozzájárultak magánbefektetéseknek az állami kiadások mellett a fenntartható befektetések felé történő irányításához. Az (EU) 2015/1017 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁵⁾ előírja, hogy az Európai Stratégiai Beruházási Alap keretében végrehajtott infrastrukturális és innovációs projektek esetében az éghajlat-politikával kapcsolatos beruházásoknak el kell érniük a 40 %-os arányt. Az annak meghatározására szolgáló egységes kritériumok, hogy a gazdasági tevékenységek fenntarthatóknak minősülnek-e – beleértve a környezetre gyakorolt hatásukat is – erősíthetik az Unió arra irányuló jövőbeli hasonló kezdeményezéseit, hogy az éghajlatváltozással kapcsolatos vagy egyéb környezeti célkitűzéseket szolgáló befektetést mozgósítson.
- (18) A befektetői érdekek megsértésének elkerülése érdekében a pénzügyi termékeket rendelkezésre bocsátó alapkezelőknek és intézményi befektetőknek közzé kell tenniük, hogy a befektetéseik környezeti fenntarthatóságának megállapításához milyen módon és mértékben alkalmazzák a környezeti szempontból fenntartható gazdasági tevékenységekre vonatkozó kritériumokat. A közzétett információknak lehetővé kell tenniük a befektetők számára a környezeti szempontból fenntartható gazdasági tevékenységekre irányuló, a pénzügyi termék alapjául szolgáló befektetés arányának megértését az ezen pénzügyi termék alapjául szolgáló összes befektetés százalékában kifejezve, ezáltal lehetővé téve a befektetők számára a befektetés környezeti fenntarthatósága mértékének megértését. Amennyiben a pénzügyi termék alapjául szolgáló befektetések olyan gazdasági tevékenységekre irányulnak, amelyek hozzájárulnak egy környezeti célkitűzéshez, a közzéteendő információknak meg kell jelölniük azon környezeti célkitűzést vagy célkitűzéseket, amelyhez vagy amelyekhez a pénzügyi termék alapjául szolgáló befektetés hozzájárul, valamint azt, hogy a pénzügyi termék alapjául szolgáló befektetések hogyan és milyen mértékben finanszíroznak környezeti szempontból fenntartható gazdasági tevékenységeket, és részletezniük kell a támogató és az átállási tevékenységek vonatkozó részarányát is. A Bizottságnak meg kell határoznia azon információkat, amelyeket e tekintetben szükséges közzétenni. Az említett információknak lehetővé kell tenniük az illetékes nemzeti hatóságok számára az említett közzétételi kötelezettségnek való megfelelés könnyen történő ellenőrzését, valamint az ilyen megfelelésnek az alkalmazandó nemzeti joggal összhangban történő betartását. Amennyiben a pénzügyi piaci szereplők nem veszik figyelembe a környezeti szempontból fenntartható befektetésekre vonatkozó kritériumokat, e célból nyilatkozatot kell közzétenniük. A közzétételi kötelezettség megkerülésének elkerülése érdekében az említett kötelezettség akkor is alkalmazandó, ha a pénzügyi termékeket úgy forgalmazzák, mint amelyek környezeti jellemzőket mozdítanak elő, beleértve az olyan pénzügyi termékeket is, amelyeknek a célkitűzése a tágabban értelmezett környezetvédelem.
- (19) Az e rendeletben megállapított közzétételi kötelezettségek kiegészítik az (EU) 2019/2088 európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽⁶⁾ megállapított fenntarthatósággal kapcsolatos közzétételi szabályokat. Az átláthatóság növelése céljából, továbbá annak érdekében, hogy a pénzügyi piaci szereplők objektív viszonyítási alapot biztosítsanak a végső befektetők számára azon befektetések arányát illetően, amelyek környezeti szempontból fenntartható gazdasági tevékenységeket finanszíroznak, ez a rendelet kiegészíti az (EU) 2019/2088 rendeletben a szerződéskötés előtti közzétételekben és az időszakos jelentésekben alkalmazandó átláthatóságra vonatkozóan megállapított szabályokat. A „fenntartható befektetésnek” az (EU) 2019/2088 rendeletben foglalt fogalom meghatározása kiterjed a valamely környezeti célkitűzéshez hozzájáruló gazdasági tevékenységekbe történő befektetésekre is, amelyekbe beleértendőek többek között az e rendelet értelmében vett „környezeti szempontból fenntartható gazdasági tevékenységekbe” történő befektetések is. Ezenkívül az (EU) 2019/2088 rendelet csak akkor tekint egy befektetést fenntartható befektetésnek, ha az nem sért jelentősen az említett rendeletben meghatározott bármely környezetvédelmi vagy szociális célkitűzést.

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/1017 rendelete (2015. június 25.) az Európai Stratégiai Beruházási Alapról, az Európai Beruházási Tanácsadó Platformról és a Beruházási Projektek Európai Portáljáról, valamint az 1291/2013/EU és az 1316/2013/EU rendelet módosításáról – az Európai Stratégiai Beruházási Alap (HL L 169., 2015.7.1., 1. o.).

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2088 rendelete (2019. november 27.) a pénzügyi szolgáltatási ágazatban a fenntarthatósággal kapcsolatos közzétételekről (HL L 317., 2019.12.9., 1. o.).

- (20) A pénzügyi szolgáltatási ágazatban a fenntarthatósággal kapcsolatos közzétételek megbízhatóságának, következetességének és összehasonlíthatóságának biztosítása érdekében az e rendelet alapján teendő közzétételeknek amennyire lehetséges, meglévő fenntarthatósági mutatókat kell alkalmazniuk az Európai Parlament által a fenntartható finanszírozásról szóló, 2018. május 29-i határozatában ⁽⁷⁾ javasoltak szerint. Ezzel összefüggésben a technikai vizsgálati kritériumoknak, amennyire lehetséges, az (EU) 2019/2088 rendeletben említett fenntarthatósági mutatókon kell alapulniuk.
- (21) Az olyan vállalkozások által végzett gazdasági tevékenységek tekintetében, amelyek e rendelet alapján nem kötelesek információt közzétenni, előfordulhatnak olyan rendkívüli esetek, amikor a pénzügyi piaci szereplők észszerű módon nem tudnak releváns információt beszerezni az e rendelet alapján megállapított technikai vizsgálati kritériumoknak való megfelelés megbízható módon történő meghatározásához. Ilyen rendkívüli esetekben és kizárólag azon gazdasági tevékenységek tekintetében, amelyekre vonatkozóan nem volt mód teljeskörű, megbízható és időszerű információk beszerzésére, a pénzügyi piaci szereplők számára lehetővé kell tenni, hogy az egyéb forrásokból származó információk alapján kiegészítő értékeléseket és becsléseket végezzenek. Az ilyen értékelések és becslések a megkívánt adatoknak csak egy korlátozott mértékű és konkrét részét helyettesíthetik, és prudens eredményre kell vezetniük. Annak biztosítása érdekében, hogy a befektetőknek szóló tájékoztatás egyértelmű legyen és ne legyen félrevezető, a pénzügyi piaci szereplőknek világosan el kell magyarázniuk, hogy mire alapozták a következtetéseiket, valamint hogy mely okokból kényszerültek ilyen kiegészítő értékelések és becslések elvégzésére a végső befektetők tájékoztatása céljából.
- (22) A Bizottság 2019. június 20-i, „A nem pénzügyi jelentéstételre vonatkozó iránymutatás: Az éghajlattal kapcsolatos információk jelentésére vonatkozó kiegészítés” című közleményében ajánlást tesz arra, hogy bizonyos nagyvállalatok tegyenek jelentést egyes, éghajlattal kapcsolatos kulcsfontosságú teljesítménymutatókról, amelyek az e rendelet által létrehozott kereteken alapulnak. Különösen az ilyen nem pénzügyi nagyvállalatok környezeti szempontból fenntartható gazdasági tevékenységekkel kapcsolatos árbevételének, tőkekiadásainak (CapEx) vagy működési költségeinek (OpEx) arányára, valamint a pénzügyi nagyvállalatokra szabott kulcsfontosságú teljesítménymutatókra vonatkozó tájékoztatás hasznos azon befektetők számára, akik vagy amelyek olyan vállalkozások iránt érdeklődnek, amelyek termékei és szolgáltatásai lényegesen hozzájárulnak az e rendeletben meghatározott környezeti célkitűzések bármelyikéhez. Ezért helyénvaló megkövetelni az ilyen nagyvállalatoktól az ilyen kulcsfontosságú teljesítménymutatók évenkénti közzétételét, és ezt a követelményt – különösen a pénzügyi nagyvállalatok tekintetében – felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározni. Bár aránytalan terhet jelentene ezt a követelményt kiterjeszteni kisebb vállalatokra is, a kisebb vállalatok önkéntes alapon dönthetnek úgy, hogy közzéteszik az ilyen információkat.
- (23) Egy adott gazdasági tevékenység környezeti szempontú fenntarthatóságának meghatározása céljából meg kell állapítani a környezeti célkitűzések tételes listáját. E rendelet hatálya alá a következő hat környezeti célkitűzésnek kell tartoznia: az éghajlatváltozás mérséklése; az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás; a vízi és a tengeri erőforrások fenntartható használata és védelme; a körforgásos gazdaságra való áttérés; a szennyezés megelőzése és csökkentése; valamint a biológiai sokféleség és az ökoszisztémák védelme és helyreállítása.
- (24) Egy gazdasági tevékenységnek, amely az éghajlatváltozás mérséklésének környezeti célkitűzését szolgálja, lényegesen hozzá kell járulnia az üvegházhatásúgáz-kibocsátások stabilizálásához azáltal, hogy megakadályozza vagy csökkenti az üvegházhatásúgáz-kibocsátást, vagy fokozza az üvegházhatású gázok elnyelését. A gazdasági tevékenységnek összhangban kell lennie a Párizsi Megállapodás hosszú távú hőmérsékleti célkitűzésével. Az említett környezeti célkitűzést a vonatkozó uniós joggal – beleértve a 2009/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet ⁽⁸⁾ is – összhangban kell értelmezni.
- (25) Egy gazdasági tevékenységnek, amely az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás környezeti célkitűzését szolgálja, lényegesen hozzá kell járulnia a jelenlegi vagy a várható jövőbeli éghajlat kedvezőtlen hatásának vagy az ilyen kedvezőtlen hatás kockázatainak csökkentéséhez vagy megelőzéséhez, legyen szó magára a tevékenységre vagy az emberekre, a természetre vagy az eszközökre gyakorolt káros hatásról. E környezeti célkitűzést a vonatkozó uniós joggal és a 2015–2030 közötti időszakra szóló sendai katasztrófakockázat-csökkentési kerettel összhangban kell értelmezni.

⁽⁷⁾ HL C 76., 2020.3.9., 23. o.

⁽⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/31/EK irányelve (2009. április 23.) a szén-dioxid geológiai tárolásáról, valamint a 85/337/EGK tanácsi irányelv, a 2000/60/EK, a 2001/80/EK, a 2004/35/EK, a 2006/12/EK és a 2008/1/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, valamint az 1013/2006/EK rendelet módosításáról (HL L 140., 2009.6.5., 114. o.).

- (26) A vízi és a tengeri erőforrások fenntartható használatának és védelmének környezeti célkitűzését a vonatkozó uniós joggal összhangban kell értelmezni, beleértve az 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletet⁽⁹⁾, valamint a 2000/60/EK⁽¹⁰⁾, a 2006/7/EK⁽¹¹⁾, a 2006/118/EK⁽¹²⁾, a 2008/56/EK⁽¹³⁾ és a 2008/105/EK⁽¹⁴⁾ európai parlamenti és tanácsi irányelvet, a 91/271/EGK⁽¹⁵⁾, a 91/676/EGK⁽¹⁶⁾ és a 98/83/EK⁽¹⁷⁾ tanácsi irányelvet és az (EU) 2017/848⁽¹⁸⁾ bizottsági határozatot, továbbá a Bizottság 2007. július 18-i, „Az Európai Unióban a vízhiány és az aszály jelentette kihívás kezeléséről” című, 2012. november 14-i, „Az európai vízkészletek megőrzésére irányuló tervről” című és 2019. március 11-i, „Az Európai Unió környezetbe kerülő gyógyszerekkel kapcsolatos stratégiai megközelítése” című közleményével összhangban.
- (27) A körforgásos gazdaságra való átállás környezeti célkitűzését a körforgásos gazdaság, a hulladék és a vegyi anyagok területére vonatkozó uniós joggal összhangban kell értelmezni, beleértve az 1013/2006/EK⁽¹⁹⁾, az 1907/2006/EK⁽²⁰⁾ és az (EU) 2019/1021⁽²¹⁾ európai parlamenti és tanácsi rendeletet és a 94/62/EK⁽²²⁾, a 2000/53/EK⁽²³⁾, a 2006/66/EK⁽²⁴⁾, a 2008/98/EK⁽²⁵⁾, a 2010/75/EU⁽²⁶⁾, a 2011/65/EU⁽²⁷⁾, a 2012/19/EU⁽²⁸⁾, az (EU) 2019/883⁽²⁹⁾ és az (EU) 2019/904⁽³⁰⁾ európai parlamenti és tanácsi irányelvet, az

⁽⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1380/2013/EU rendelete (2013. december 11.) a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 354., 2013.12.28., 22. o.).

⁽¹⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2000/60/EK irányelve (2000. október 23.) a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (HL L 327., 2000.12.22., 1. o.).

⁽¹¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006/7/EK irányelve (2006. február 15.) a fürdővizek minőségéről és a 76/160/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 64., 2006.3.4., 37. o.).

⁽¹²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006/118/EK irányelve (2006. december 12.) a felszín alatti vizek szennyezés és állapotromlás elleni védelméről (HL L 372., 2006.12.27., 19. o.).

⁽¹³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/56/EK irányelve (2008. június 17.) a tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv) (HL L 164., 2008.6.25., 19. o.).

⁽¹⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/105/EK irányelve (2008. december 16.) a vízpolitika területén a környezetminőségi előírásokról, a 82/176/EGK, a 83/513/EGK, a 84/156/EGK, a 84/491/EGK és a 86/280/EGK tanácsi irányelv módosításáról és azt követő hatályon kívül helyezéséről, valamint a 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról (HL L 348., 2008.12.24., 84. o.).

⁽¹⁵⁾ A Tanács 91/271/EGK irányelve (1991. május 21.) a települési szennyvíz kezeléséről (HL L 135., 1991.5.30., 40. o.).

⁽¹⁶⁾ A Tanács 91/676/EGK irányelve (1991. december 12.) a vizek mezőgazdasági eredetű nitrátszennyezéssel szembeni védelméről (HL L 375., 1991.12.31., 1. o.).

⁽¹⁷⁾ A Tanács 98/83/EK irányelve (1998. november 3.) az emberi fogyasztásra szánt víz minőségéről (HL L 330., 1998.12.5., 32. o.).

⁽¹⁸⁾ A Bizottság (EU) 2017/848 határozata (2017. május 17.) a tengervizek jó környezeti állapotára vonatkozó kritériumok és módszertani előírások, a nyomon követésre és az értékelésre vonatkozó előírások és szabványosított módszerek megállapításáról, valamint a 2010/477/EU határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 125., 2017.5.18., 43. o.).

⁽¹⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1013/2006/EK rendelete (2006. június 14.) a hulladékszállításról (HL L 190., 2006.7.12., 1. o.).

⁽²⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1907/2006/EK rendelete (2006. december 18.) a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH), az Európai Vegyianyag-ügynökség létrehozásáról, az 1999/45/EK irányelv módosításáról, valamint a 793/93/EGK tanácsi rendelet, az 1488/94/EK bizottsági rendelet, a 76/769/EGK tanácsi irányelv, a 91/155/EGK, a 93/67/EGK, a 93/105/EK és a 2000/21/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 396., 2006.12.30., 1. o.).

⁽²¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1021 rendelete (2019. június 20.) a környezetben tartósan megmaradó szerves szennyező anyagokról (HL L 169., 2019.6.25., 45. o.).

⁽²²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 94/62/EK irányelve (1994. december 20.) a csomagolásról és a csomagolási hulladékról (HL L 365., 1994.12.31., 10. o.).

⁽²³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2000/53/EK irányelve (2000. szeptember 18.) az elhasznált járművekről (HL L 269., 2000.10.21., 34. o.).

⁽²⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006/66/EK irányelve (2006. szeptember 6.) az elemekről és akkumulátorokról, valamint a hulladékelemekről és -akkumulátorokról, továbbá a 91/157/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 266., 2006.9.26., 1. o.).

⁽²⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/98/EK irányelve (2008. november 19.) a hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről (HL L 312., 2008.11.22., 3. o.).

⁽²⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2010/75/EU irányelve (2010. november 24.) az ipari kibocsátásokról (a környezetszennyezés integrált megelőzése és csökkentése) (HL L 334., 2010.12.17., 17. o.).

⁽²⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/65/EU irányelve (2011. június 8.) egyes veszélyes anyagok elektromos és elektronikus berendezésekben való alkalmazásának korlátozásáról (HL L 174., 2011.7.1., 88. o.).

⁽²⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2012/19/EU irányelve (2012. július 4.) az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól (HL L 197., 2012.7.24., 38. o.).

⁽²⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/883 irányelve (2019. április 17.) a hajókról származó hulladékok leadására alkalmas kikötői befogadólétesítményekről, a 2010/65/EU irányelv módosításáról, valamint a 2000/59/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 151., 2019.6.7., 116. o.).

⁽³⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/904 irányelve (2019. június 5.) egyes műanyagtermékek környezetre gyakorolt hatásának csökkentéséről (HL L 155., 2019.6.12., 1. o.).

1999/31/EK⁽³¹⁾ tanácsi irányelvet, az 1357/2014/EU⁽³²⁾ bizottsági rendeletet és a 2000/532/EK⁽³³⁾ és a 2014/955/EU⁽³⁴⁾ bizottsági határozatot, továbbá a Bizottság 2015. december 2-i, „Az anyagkörforgás megvalósítása – a körforgásos gazdaságra vonatkozó uniós cselekvési terv” című és 2018. január 16-i, „A műanyagok körforgásos gazdaságban betöltött szerepével kapcsolatos európai stratégia” című közleményével összhangban.

- (28) Egy gazdasági tevékenység többféle módon járulhat hozzá lényegesen a körforgásos gazdaságra történő átállás környezeti célkitűzéséhez. Például növelheti a termékek tartósságát, javíthatóságát, korszerűsíthetőségét és újrahasználatosságát, vagy csökkentheti az erőforrások felhasználását a tervezés és anyagválasztás révén, az épületekben és az építőipari ágazatban a rendeltetés módosításának, a szétszerelésnek és a bontásnak a megkönnyítésével, különösen az építőanyagok használatának csökkentése és az építőanyagok újrahasználatának előmozdítása érdekében. Lényegesen hozzájárulhat a körforgásos gazdaságra történő átállás környezeti célkitűzéséhez is a „termék mint szolgáltatás” üzleti modellek és a körforgásos értékláncok fejlesztésével, a termékek, az összetevők és az anyagok lehető legnagyobb és legtovább tartó kihasználása és értékének fenntartása céljából. Az anyagok és termékek veszélyesanyag-tartalmának csökkentése az anyagok és termékek teljes életciklusán keresztül, beleértve a biztonságosabb alternatívákkal való felváltásukat is, összhangban kell, hogy álljon legalább az uniós joggal. Egy gazdasági tevékenység az élelmiszer-hulladéknak az élelmiszer-termelés, -feldolgozás, -gyártás vagy -forgalmazás során történő csökkentésével is lényegesen hozzájárulhat a körforgásos gazdaságra való átállás környezeti célkitűzéséhez.
- (29) A szennyezés megelőzésének és csökkentésének környezeti célkitűzését a vonatkozó uniós joggal összhangban kell értelmezni, beleértve a 2000/60/EK, a 2004/35/EK⁽³⁵⁾, a 2004/107/EK⁽³⁶⁾, a 2006/118/EK, a 2008/50/EK⁽³⁷⁾, a 2008/105/EK, a 2010/75/EU, az (EU) 2016/802⁽³⁸⁾ és az (EU) 2016/2284⁽³⁹⁾ európai parlamenti és tanácsi irányelvet is.
- (30) A biológiai sokféleség és az ökoszisztémák védelmének és helyreállításának környezeti célkitűzését a vonatkozó uniós joggal összhangban kell értelmezni, beleértve a 995/2010/EU⁽⁴⁰⁾, az 511/2014/EU⁽⁴¹⁾ és az 1143/2014/EU⁽⁴²⁾ rendeletet, a 2009/147/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet⁽⁴³⁾, a 338/97/EK tanácsi rendeletet⁽⁴⁴⁾, a 91/676/EGK és a 92/43/EGK⁽⁴⁵⁾ tanácsi irányelvet, továbbá a Bizottság 2003. május 21-i, „Az

⁽³¹⁾ A Tanács 1999/31/EK irányelve (1999. április 26.) a hulladéklerakókról (HL L 182., 1999.7.16., 1. o.).

⁽³²⁾ A Bizottság 1357/2014/EU rendelete (2014. december 18.) a hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről szóló 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv III. mellékletének felváltásáról (HL L 365., 2014.12.19., 89. o.).

⁽³³⁾ A Bizottság 2000/532/EK határozata (2000. május 3.) a hulladékjegyzéknek a hulladékokról szóló 75/442/EGK tanácsi irányelv 1. cikkének a) pontja értelmében történő meghatározásáról szóló 94/3/EK határozat, valamint a veszélyes hulladékok jegyzékének a veszélyes hulladékokról szóló 91/689/EGK tanácsi irányelv 1. cikkének (4) bekezdése értelmében történő meghatározásáról szóló 94/904/EK tanácsi határozat felváltásáról (HL L 226., 2000.9.6., 3. o.).

⁽³⁴⁾ A Bizottság 2014/955/EU határozata (2014. december 18.) a hulladékjegyzékről szóló 2000/532/EK határozatnak a 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvvel összhangban történő módosításáról (HL L 370., 2014.12.30., 44. o.).

⁽³⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2004/35/EK irányelve (2004. április 21.) a környezeti károk megelőzése és felszámolása tekintetében a környezeti felelősségről (HL L 143., 2004.4.30., 56. o.).

⁽³⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2004/107/EK irányelve (2004. december 15.) a környezeti levegőben található arzénről, kadmiumról, higanyról, nikkelről és policiklusos aromás szénhidrogénekéről (HL L 23., 2005.1.26., 3. o.).

⁽³⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/50/EK irányelve (2008. május 21.) a környezeti levegő minőségéről és a Tisztább levegőt Európának elnevezésű programról (HL L 152., 2008.6.11., 1. o.).

⁽³⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/802 irányelve (2016. május 11.) az egyes folyékony tüzelőanyagok kéntartalmának csökkentéséről (HL L 132., 2016.5.21., 58. o.).

⁽³⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/2284 irányelve (2016. december 14.) egyes légköri szennyező anyagok nemzeti kibocsátásainak csökkentéséről, a 2003/35/EK irányelv módosításáról, valamint a 2001/81/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 344., 2016.12.17., 1. o.).

⁽⁴⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 995/2010/EU rendelete (2010. október 20.) a fát és fatermékeket piaci forgalomba bocsátó piaci szereplők kötelezettségeinek meghatározásáról (HL L 295., 2010.11.12., 23. o.).

⁽⁴¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 511/2014/EU rendelete (2014. április 16.) a genetikai erőforrásokhoz való hozzáféréssel és a hasznosításukból származó hasznok igazságos és méltányos megosztásával kapcsolatban a felhasználókra vonatkozó, a Nagojai Jegyzőkönyv szerinti, az Unióban alkalmazandó megfelelési szabályokról (HL L 150., 2014.5.20., 59. o.).

⁽⁴²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1143/2014/EU rendelete (2014. október 22.) az idegenhonos inváziós fajok betelepítésének vagy behurcolásának és terjedésének megelőzéséről és kezeléséről (HL L 317., 2014.11.4., 35. o.).

⁽⁴³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/147/EK irányelve (2009. november 30.) a vadon élő madarak védelméről (HL L 20., 2010.1.26., 7. o.).

⁽⁴⁴⁾ A Tanács 338/97/EK rendelete (1996. december 9.) a vadon élő állat- és növényfajok számára kereskedelmük szabályozása által biztosított védelemről (HL L 61., 1997.3.3., 1. o.).

⁽⁴⁵⁾ A Tanács 92/43/EGK irányelve (1992. május 21.) a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről (HL L 206., 1992.7.22., 7. o.).

erdészeti jogszabályok végrehajtása, erdészeti irányítás és erdészeti termékek kereskedelme (FLEGT)” című, 2011. május 3-i, „Élelbiztosításunk, természeti tőkénk: a biológiai sokféleséggel kapcsolatos, 2020-ig teljesítendő uniós stratégia” című, 2013. május 6-i, „Környezetbarát infrastruktúra – Európa természeti tőkéjének növelése” című, 2016. február 26-i, „A vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelme elleni uniós cselekvési terv” című és 2019. július 23-i, „A világ erdőinek védelmére és helyreállítására irányuló uniós fellépés fokozása” című közleményével összhangban.

- (31) Egy gazdasági tevékenység többféle módon járulhat hozzá lényegesen a biológiai sokféleség és az ökoszisztémák védelmének és helyreállításának környezeti célkitűzéséhez, beleértve a biológiai sokféleség és az ökoszisztémák védelmét, megőrzését vagy helyreállítását, és ezáltal előmozdítva az ökoszisztéma-szolgáltatásokat. Az ilyen szolgáltatások négy kategóriába sorolhatók, amelyek nevezetesen az ellátó szolgáltatások, így az élelmiszer- és a vízellátás; a szabályozó szolgáltatások, így az éghajlatváltozás és a betegségek megfékezése; a támogató szolgáltatások, így a tápanyagciklusok és az oxigén-előállítás; és a kulturális szolgáltatások, így a szellemi és a rekreációs kedvezmények nyújtása.
- (32) E rendelet céljából a „fenntartható erdőgazdálkodás” fogalmát az erdőkkel és erdőterületekkel kapcsolatos olyan gyakorlatok és hasznosítások figyelembevételével kell értelmezni, amelyek hozzájárulnak a biológiai sokféleség fokozásához, illetve az ökoszisztémák károsodásának, az erdőirtásnak és az élőhelyek eltűnésének megállításához vagy megelőzéséhez az erdőkkel és az erdőterületekkel oly módon és oly mértékben történő gazdálkodás és hasznosítás figyelembevételével, amely fenntartja biológiai sokféleségüket, termelékenységüket, megújulási képességüket, vitalitásukat és azon képességüket, hogy jelenleg és a jövőben fontos ökológiai, gazdasági és társadalmi funkciókat töltsenek be helyi, nemzeti és globális szinten, anélkül, hogy más ökoszisztémákat károsítanának, amint azt az európai erdők védelméről 1993. június 16-17-én, Helsinkiben tartott második miniszteri konferenciának az európai erdőkkel folytatott fenntartható gazdálkodásra vonatkozó általános iránymutatásairól szóló H1. állásfoglalása meghatározza; továbbá figyelembe véve a 995/2010/EU és az (EU) 2018/841 európai parlamenti és tanácsi rendeletet⁽⁴⁶⁾ és az (EU) 2018/2001 európai parlamenti és tanácsi irányelvet⁽⁴⁷⁾, valamint a Bizottság 2013. szeptember 20-i, „Az erdőket és az erdőalapú ágazatot érintő új uniós erdőgazdálkodási stratégia” című közleményét.
- (33) E rendelet alkalmazásában az „energiahatékonyság” fogalmát tág értelemben kell használni, és a vonatkozó uniós jog – többek között az (EU) 2017/1369 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁴⁸⁾, valamint a 2012/27/EU⁽⁴⁹⁾ és az (EU) 2018/844 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁵⁰⁾, továbbá a 2009/125/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁵¹⁾ alapján elfogadott végrehajtási intézkedések – figyelembevételével kell értelmezni.
- (34) Minden egyes környezeti célkitűzésre vonatkozóan egységes kritériumokat kell megállapítani annak meghatározásához, hogy a gazdasági tevékenységek lényegesen hozzájárulnak-e az adott célkitűzéshez. Az egységes kritériumok egyik eleme kell, hogy legyen az e rendeletben meghatározott bármely környezeti célkitűzés jelentős sérelmének elkerülése. Erre annak elkerülése érdekében van szükség, hogy a befektetések környezeti szempontból fenntarthatóknak minősüljenek olyan esetekben, amikor az említett befektetések előnyeit élvező gazdasági tevékenységek a környezeti célkitűzéshez való hozzájárulásuk mértékénél nagyobb kárt okoznak a környezetben. Az ilyen kritériumoknak – magának a gazdasági tevékenységnek a környezeti hatásán túl – figyelembe kell venniük az adott gazdasági tevékenység által nyújtott termékek és szolgáltatások életciklusát, beleértve a meglévő életciklus-értékelésekből származó bizonyítékok figyelembevételét is, különös tekintettel az előállításukra, a használatukra és az élettartamuk végére.

⁽⁴⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/841 rendelete (2018. május 30.) a földhasználatról, a földhasználat-változtatásról és az erdőgazdálkodásról kapcsolódó üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak és -elnyelésnek a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretbe történő beillesztéséről, valamint az 525/2013/EU rendelet és az 529/2013/EU határozat módosításáról (HL L 156., 2018.6.19., 1. o.).

⁽⁴⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/2001 irányelve (2018. december 11.) a megújuló energiaforrásokból előállított energia használatának előmozdításáról (HL L 328., 2018.12.21., 82. o.).

⁽⁴⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1369 rendelete (2017. július 4.) az energiacímkezés keretének meghatározásáról és a 2010/30/EU irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 198., 2017.7.28., 1. o.).

⁽⁴⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2012/27/EU irányelve (2012. október 25.) az energiahatékonyságról, a 2009/125/EK és a 2010/30/EU irányelv módosításáról, valamint a 2004/8/EK és a 2006/32/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 315., 2012.11.14., 1. o.).

⁽⁵⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/844 irányelve (2018. május 30.) az épületek energiahatékonyságáról szóló 2010/31/EU irányelv és az energiahatékonyságról szóló 2012/27/EU irányelv módosításáról (HL L 156., 2018.6.19., 75. o.).

⁽⁵¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/125/EK irányelve (2009. október 21.) az energiával kapcsolatos termékek környezetbarát tervezésére vonatkozó követelmények megállapítási kereteinek létrehozásáról (HL L 285., 2009.10.31., 10. o.).

- (35) Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság által a fenntartható és inkluzív növekedés támogatása érdekében a szociális jogok európai pillérében rögzített elvek megvalósítására vonatkozóan közösen tett kötelezettségvállalást szem előtt tartva, elismerve továbbá a nemzetközi minimális emberi és munkavállalói jogok és előírások jelentőségét, a minimális biztosítékoknak való megfelelésnek annak előfeltételét kell képeznie, hogy a gazdasági tevékenységek környezeti szempontból fenntarthatóknak minősüljenek. Ezért a gazdasági tevékenységek csak akkor minősülhetnek környezeti szempontból fenntarthatóknak, ha azokat az OECD multinacionális vállalkozásokra vonatkozó irányelveivel és az üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségére vonatkozó ENSZ-irányelvekkel összhangban végzik, beleértve a Nemzetközi Munkaügyi Szervezetnek (ILO) a munka világára vonatkozó alapvető elvekről és jogokról szóló nyilatkozatát, az ILO nyolc alapvető egyezményét, valamint az Emberi Jogok Nemzetközi Törvényét. Az ILO alapvető egyezményei meghatározzák azokat az emberi és munkavállalói jogokat, amelyeket a vállalkozásoknak be kell tartaniuk. Az említett nemzetközi előírásokból az Európai Unió Alapjogi Chartája többet is rögzít, különösen a rabszolgamunka és a kényszermunka tilalmát, valamint a megkülönböztetésmentesség elvét. Az említett minimális biztosítékok adott esetben nem sértik a környezettel, az egészséggel, a biztonsággal és a társadalmi fenntarthatósággal kapcsolatos, az uniós jogban meghatározott szigorúbb követelmények alkalmazását. Ezen minimális biztosítékoknak való megfeleléskor a vállalkozásoknak az (EU) 2019/2088 rendeletben említett jelentős károkozás elkerülését célzó elvet kell alkalmazniuk, és figyelembe kell venniük az ezen rendelet alapján elfogadott, az említett elvet tovább részletező szabályozástechnikai standardokat is.
- (36) Az e rendelet és az (EU) 2019/2088 rendelet közötti összhang biztosítása érdekében e rendelettel módosítani kell az (EU) 2019/2088 rendeletet úgy, hogy az felhatalmazással lássa el az 1093/2010/EU⁽³²⁾, az 1094/2010/EU⁽³³⁾ és az 1095/2010/EU⁽³⁴⁾ európai parlamenti és tanácsi rendelettel létrehozott európai felügyeleti hatóságokat (a továbbiakban együttesen: az EFH-k), annak érdekében hogy közösen dolgozzanak ki szabályozástechnikai standardokat a jelentős károkozás elkerülését célzó elvvel összefüggő információk tartalmának és megjelenítésének további pontosítására. E szabályozástechnikai standardoknak összhangban kell állniuk az (EU) 2019/2088 rendeletben említett, a kedvezőtlen hatásokkal kapcsolatos fenntarthatósági mutatók tartalmával, módszertanával és megjelenítésével. Szintén összhangban kell állniuk a szociális jogok európai pillérében foglalt elvekkel, az OECD multinacionális vállalkozásokra vonatkozó irányelveivel és az üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségére vonatkozó ENSZ-irányelvekkel, beleértve az ILO-nak a munka világára vonatkozó alapvető elvekről és jogokról szóló nyilatkozatát, az ILO nyolc alapvető egyezményét és az Emberi Jogok Nemzetközi Törvényét is.
- (37) Az (EU) 2019/2088 rendeletet módosítani kell továbbá, hogy felhatalmazással lássa el az EFH-kat, hogy a vegyes bizottság keretében szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgozzanak ki a környezeti jellemzők és a környezeti szempontból fenntartható befektetések előmozdításának a szerződéskötés előtti közzétételekben és időszakos jelentésekben érvényesítendő átláthatóságára vonatkozó szabályok kiegészítése érdekében.
- (38) Egy gazdasági tevékenység környezeti hatásának felméréséhez szükséges konkrét technikai részletek, valamint a tudomány és a technológia gyorsan változó jellege miatt a környezeti szempontból fenntartható gazdasági tevékenységekre vonatkozó kritériumokat rendszeresen ki kell igazítani, hogy tükrözzék az ilyen változásokat. Annak céljából, hogy a kritériumok naprakészek legyenek, tudományos bizonyítékokon, illetve a szakértők és az érdekelt felek visszajelzéseire alapuljanak, a „lényeges hozzájárulásra” és a „jelentős károkozásra” vonatkozó feltételeket a különböző gazdasági tevékenységek számára részletesebben kell meghatározni, és rendszeresen naprakésszé kell tenni. Ennek érdekében a Bizottságnak a különböző gazdasági tevékenységek számára részletes és kalibrált technikai vizsgálati kritériumokat kell megállapítania a fenntartható finanszírozással foglalkozó, több érdekelt felet felölölő platform technikai hozzájárulása alapján.
- (39) Egyes gazdasági tevékenységek negatív hatást gyakorolnak a környezetre, és az ilyen negatív hatás csökkentése lényegesen hozzájárulhat egy vagy több környezeti célkitűzéshez. Ezen gazdasági tevékenységek számára helyénvaló olyan technikai vizsgálati kritériumokat megállapítani, amelyek a környezeti teljesítményben – összevetve többek között az ágazati átlaggal – lényeges javulást követelnek meg, ugyanakkor azonban elkerülik a

⁽³²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

⁽³³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1094/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatónyugdíj-hatóság) létrehozásáról, valamint a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/79/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 48. o.).

⁽³⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1095/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/77/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 84. o.).

környezeti szempontból káros bezáródást – beleértve a karbonintenzív technológiákba való bezáródást is – a finanszírozott gazdasági tevékenység gazdasági élettartama alatt. Ezen kritériumoknak az adott gazdasági tevékenység hosszú távú hatását is figyelembe kell venniük.

- (40) Nem minősülhet környezeti szempontból fenntarthatónak egy gazdasági tevékenység, ha több kárt okoz a környezetben, mint amennyi előny származik belőle. A technikai vizsgálati kritériumoknak azonosítaniuk kell az egyéb célkitűzések jelentős megsértésének elkerüléséhez szükséges minimumkövetelményeket, többek között az uniós jog alapján megállapított bármely minimumkövetelményre alapozva. A technikai vizsgálati kritériumok megállapításakor és naprakésszé tételekor a Bizottságnak gondoskodnia kell arról, hogy e kritériumok a rendelkezésre álló tudományos adatokra épüljenek, kidolgozásuk az életciklussal kapcsolatos szempontok figyelembevételével történjen, beleértve a meglévő életciklus-értékeléseket is, és azokat rendszeresen naprakésszé tegyék. Ha a tudományos értékelés nem teszi lehetővé valamely kockázat megfelelő bizonyossággal történő meghatározását, az EUMSZ 191. cikkével összhangban az elővigyázatosság elvét kell alkalmazni.
- (41) Az éghajlatváltozás mérséklésének környezeti célkitűzésére vonatkozó technikai vizsgálati kritériumok megállapításakor és naprakésszé tételekor a Bizottságnak figyelembe kell vennie és ösztönöznie kell a klímasemleges gazdaság felé történő, jelenleg is zajló és szükséges átállást e rendelet 10. cikkének (2) bekezdésével összhangban. A klímasemleges energia felhasználásán és a már alacsony karbon-intenzitású gazdasági tevékenységekbe és ágazatokba irányuló további befektetéseken túlmenően az átállás megköveteli az olyan egyéb gazdasági tevékenységek és ágazatok esetében is az üvegházhatásúgáz-kibocsátások lényeges csökkentését, amelyeknél nem létezik technológiailag és gazdaságilag kivitelezhető alacsony karbon-intenzitású alternatíva. Ezen átállási gazdasági tevékenységek akkor minősülhetnek úgy, hogy lényegesen hozzájárulnak az éghajlatváltozás mérsékléséhez, ha az üvegházhatásúgáz-kibocsátásaik lényegesen alacsonyabbak az ágazati vagy iparági átlagnál, nem akadályozzák az alacsony karbon-intenzitású alternatívák kidolgozását és bevezetését, és nem vezetnek a klímasemlegesség célkitűzésével össze nem egyeztethető eszközökbe történő bezáródáshoz, figyelembe véve az említett eszközök gazdasági élettartamát. Az ilyen átállási gazdasági tevékenységekre vonatkozó technikai vizsgálati kritériumoknak biztosítaniuk kell, hogy az említett átállási tevékenységek hiteles pályán haladjanak a klímasemlegesség felé, és e technikai vizsgálati kritériumokat rendszeres időközönként ki kell igazítani.
- (42) Egy gazdasági tevékenységnek akkor kell úgy minősülnie, hogy lényegesen hozzájárul az e rendeletben meghatározott egy vagy több környezeti célkitűzéshez, ha közvetlenül lehetővé teszi más tevékenységek számára, hogy lényegesen hozzájáruljanak egy vagy több ilyen célkitűzéshez. Az ilyen támogató tevékenységek nem vezethetnek a hosszú távú környezeti célokat veszélyeztető eszközökbe történő bezáródáshoz, figyelembe véve ezen eszközök gazdasági élettartamát, és az ilyen támogató tevékenységeknek az életciklussal kapcsolatos szempontok alapján lényeges pozitív környezeti hatást kell gyakorolniuk.
- (43) A technikai vizsgálati kritériumok megállapításakor és naprakésszé tételekor a Bizottságnak figyelembe kell vennie a vonatkozó uniós jogot, beleértve az 1221/2009/EK⁽⁵⁵⁾ és a 66/2010/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet⁽⁵⁶⁾, továbbá a 2013/179/EU bizottsági ajánlást⁽⁵⁷⁾ és a Bizottság 2018. július 16-i, „Környezetvédelmi szemléletű közbeszerzés” című közleményét. A gazdasági tevékenységek már létező más célú osztályozási rendszereivel való szükségtelen következetlenségek elkerülése érdekében a Bizottságnak figyelembe kell vennie a környezetvédelmi iparra vonatkozó statisztikai osztályozási rendszereket is, nevezetesen a környezetvédelmi tevékenységek osztályozási rendszerét (CEPA) és az 538/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁵⁸⁾ szerinti erőforrás-gazdálkodási tevékenységek osztályozási rendszerét (CReMA). A technikai vizsgálati kritériumok megállapításakor és naprakésszé tételekor a Bizottságnak figyelembe kell vennie a többek között a Bizottság és az Európai Környezetvédelmi Ügynökség által kidolgozott meglévő környezeti mutatókat és jelentéstételi kereteket, valamint a meglévő nemzetközi standardokat, így például azokat, amelyeket többek között az OECD keretében dolgoztak ki.

⁽⁵⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1221/2009/EK rendelete (2009. november 25.) a szervezeteknek a közösségi környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben (EMAS) való önkéntes részvételéről és a 761/2001/EK rendelet, a 2001/681/EK és a 2006/193/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 342., 2009.12.22., 1. o.).

⁽⁵⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 66/2010/EK rendelete (2009. november 25.) az uniós öko címkéről (HL L 27., 2010.1.30., 1. o.).

⁽⁵⁷⁾ A Bizottság 2013/179/EK ajánlása (2013. április 9.) a termékek és a szervezetek életciklus-alapú környezeti teljesítményének mérésére és ismertetésére szolgáló egységes módszerek alkalmazásáról (HL L 124., 2013.5.4., 1. o.).

⁽⁵⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 538/2014/EU rendelete (2014. április 16.) az európai környezeti-gazdasági számlákról szóló 691/2011/EU rendeletet módosításáról (HL L 158., 2014.5.27., 113. o.).

- (44) A technikai vizsgálati kritériumok megállapításakor és naprakésszé tételekor a Bizottságnak figyelembe kell vennie az infrastrukturális ágazat sajátosságait is, valamint költség-haszon elemzés keretében figyelembe kell vennie a környezeti, társadalmi és gazdasági externáliákat. E tekintetben a Bizottságnak figyelembe kell vennie a vonatkozó uniós jogot, beleértve a 2001/42/EK⁽⁵⁹⁾, a 2011/92/EU⁽⁶⁰⁾, a 2014/23/EU⁽⁶¹⁾, a 2014/24/EU⁽⁶²⁾ és a 2014/25/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvet⁽⁶³⁾, az uniós előírásokat és a jelenlegi módszertant, valamint a nemzetközi szervezetek, így az OECD munkáját. Ezzel összefüggésben a technikai vizsgálati kritériumoknak elő kell mozdítaniuk olyan megfelelő irányítási rendszereket, amelyek integrálják az Egyesült Nemzetek Szervezete által támogatott felelős befektetési elvekben említett környezeti, társadalmi és irányítási tényezőket egy projekt életciklusának minden szakaszában.
- (45) A technikai vizsgálati kritériumoknak biztosítaniuk kell azt, hogy egy adott ágazatban a releváns gazdasági tevékenységek környezeti szempontból fenntarthatóknak minősülhessenek és egyenlő elbánásban részesüljenek, ha egyenlően hozzájárulnak az e rendeletben megállapított egy vagy több környezeti célkitűzéshez. Az említett környezeti célkitűzésekhez történő hozzájárulásra való potenciális képesség ágazatonként eltérhet, amit e kritériumoknak is tükrözniük kell. E kritériumok azonban az egyes ágazatokban nem hozhatnak bizonyos gazdasági tevékenységeket másokkal szemben igazságtalanul hátrányos helyzetbe, ha az előbbiek ugyanolyan mértékben járulnak hozzá a környezeti célkitűzésekhez, mint az utóbbiak.
- (46) A környezeti szempontból fenntartható tevékenységekre vonatkozó technikai vizsgálati kritériumok megállapításakor és naprakésszé tételekor a Bizottságnak fel kell mérnie, hogy e kritériumok megállapítása nem járna-e az eszközök meg nem térülővé válásával, vagy nem eredményezne-e következetlen ösztönzőket, vagy nem gyakorolna-e bármely egyéb kedvezőtlen hatást a pénzügyi piacokra.
- (47) A gazdasági szereplőkre háruló túlzottan megterhelő megfelelési költségek elkerülése érdekében a Bizottságnak olyan technikai vizsgálati kritériumokat kell megállapítania, amelyek kellően egyértelmű jogi helyzetet teremtenek, amelyek a gyakorlatban kivitelezhetők és könnyen alkalmazhatók, továbbá amelyek esetében észszerű megfelelési-költség-határokon belül lehet ellenőrizni a megfelelést, elkerülve ezáltal a szükségtelen adminisztratív terheket. A technikai vizsgálati kritériumok megkövetelhetik az életciklus-értékelés elvégzését, amennyiben ez a gyakorlatban kellően kivitelezhető, és amennyiben szükséges.
- (48) Annak biztosítása érdekében, hogy a befektetéseket a környezeti célkitűzéseket leginkább pozitív módon befolyásoló gazdasági tevékenységek felé irányítsa, a Bizottságnak elsődlegesen azon gazdasági tevékenységek technikai vizsgálati kritériumait kell megállapítania, amelyek potenciálisan a leginkább hozzájárulnak a környezeti célkitűzésekhez.
- (49) Megfelelő technikai vizsgálati kritériumokat kell megállapítani a közlekedési ágazat számára, beleértve a mobil eszközöket is. E vizsgálati kritériumoknak figyelembe kell venniük azt a tényt, hogy a közlekedési ágazat – beleértve a nemzetközi hajózást is – az Unió teljes üvegházhatásúgáz-kibocsátásainak közel 26 %-ához járul hozzá. Ahogy az a fenntartható növekedés finanszírozásáról szóló cselekvési tervben is megállapításra került, a közlekedési ágazat mintegy 30 %-át jelenti az éves fenntartható fejlesztési beruházási többletigénynek az Unióban, például a villamosítás növelése vagy – a modális váltás és a jobb közlekedésszervezés előmozdítása által – a tisztább közlekedési módokra történő átállás érdekében.
- (50) A technikai vizsgálati kritériumok kidolgozásakor különösen fontos, hogy a Bizottság megfelelő konzultációkat folytasson, összhangban a minőségi jogalkotási programmal. A technikai vizsgálati kritériumok megállapítására és naprakésszé tételére irányuló folyamatba be kell vonni az érdekelt feleket, és annak a releváns területeken bizonyítható tudással és tapasztalattal rendelkező szakértők tanácsaira kell építenie. Ennek érdekében a Bizottságnak létre kell hoznia egy fenntartható finanszírozással foglalkozó platformot (a továbbiakban: a platform). A platformnak a köz- és a magánszektort egyaránt képviselő szakemberekből kell állnia. A közszektor szakértői közé be kell vonni az Európai Környezetvédelmi Ügynökségnek, az EFH-knak, az Európai Beruházási Banknak és az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének a képviselőit. A magánszektor szakértői közé be kell vonni a releváns

⁽⁵⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2001/42/EK irányelve (2001. június 27.) bizonyos tervek és programok környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról (HL L 197., 2001.7.21., 30. o.).

⁽⁶⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/92/EU irányelve (2011. december 13.) az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról, (HL L 26., 2012.1.28., 1. o.).

⁽⁶¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/23/EU irányelve (2014. február 26.) a koncessziós szerződésekről (HL L 94., 2014.3.28., 1. o.).

⁽⁶²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/24/EU irányelve (2014. február 26.) a közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 94., 2014.3.28., 65. o.).

⁽⁶³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/25/EU irányelve (2014. február 26.) a vízügyi, energiaipari, közlekedési és postai szolgáltatási ágazatban működő ajánlatkérők beszerzéseiről és a 2004/17/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 94., 2014.3.28., 243. o.).

iparágakat képviselő pénzügyi és nem pénzügyi piaci szereplők és üzleti szektorok képviselőit, valamint a beszámolási és jelentéstételi szakértelemmel rendelkező személyeket. A platformban helyet kell kapniuk a civil társadalmat képviselő szakértőknek is, beleértve a környezetvédelmi, szociális, munkaügyi és irányítási kérdésekkel kapcsolatos területek szakértőit. A pénzügyi piaci szereplőket ösztönözni kell arra, hogy tájékoztassák a Bizottságot, ha úgy vélik, hogy egy olyan gazdasági tevékenységnek, amely nem felel meg a technikai vizsgálati kritériumoknak, vagy amely számára még nem állapítottak meg ilyen kritériumokat, környezeti szempontból fenntarthatónak kell minősülnie annak érdekében, hogy segítsék a Bizottságot a technikai vizsgálati kritériumok kiegészítésére vagy naprakésszé tétele megvalósításában.

- (51) A platformot a bizottsági szakértői csoportok létrehozására és működésére vonatkozó alkalmazandó horizontális szabályokkal összhangban kell felállítani, beleértve a kiválasztási eljárás szempontjait is. A kiválasztási eljárásnak – a platform konkrét feladatainak figyelembevételével – törekednie kell a magas szintű szakértelem, a földrajzi és a nemek közötti egyensúly, valamint a releváns szakismeretek kiegyensúlyozott képviselésének biztosítására. A kiválasztási eljárás során a Bizottságnak az említett horizontális szabályoknak megfelelően kell elvégeznie egy értékelést annak meghatározására, hogy fennáll-e potenciális összeférhetlenség, és megfelelő intézkedéseket kell tennie bármely ilyen összeférhetlenség megoldása érdekében.
- (52) A platformnak a technikai vizsgálati kritériumok kidolgozására, elemzésére és felülvizsgálatára vonatkozóan tanácsokat kell adnia a Bizottságnak, többek között az ilyen kritériumoknak az olyan eszközök értékelésére gyakorolt potenciális hatására vonatkozóan is, amelyek a jelenlegi piaci gyakorlat alapján környezeti szempontból fenntartható eszközöknek minősülnek. A platformnak tanácsot kell adnia a Bizottságnak arra vonatkozóan is, hogy a technikai vizsgálati kritériumok alkalmasak-e fenntartható befektetések előmozdítását célzó jövőbeli uniós szakpolitikai kezdeményezésekben történő felhasználásra, továbbá a fenntarthatósági beszámolási és jelentéstételi standardok lehetséges szerepére vonatkozóan is a technikai vizsgálati kritériumok alkalmazásának támogatásában. A platformnak tanácsot kell adnia a Bizottságnak az adatok rendelkezésre állását és minőségét javító további intézkedések kidolgozására vonatkozóan, figyelembe véve az indokolatlan adminisztratív terhek elkerülésének célkitűzését, az egyéb fenntarthatósági célkitűzések kezelésére vonatkozóan, beleértve a szociális célkitűzéseket is, valamint a minimális biztosítékok működésére és a kiegészítésük esetleges szükségességére vonatkozóan.
- (53) A Bizottságnak folytatnia kell a meglévő fenntartható finanszírozással foglalkozó tagállami szakértői csoportot, és hivatalos jogállást kell biztosítania számára. E szakértői csoport feladata lesz többek között, hogy tanácsot adjon a Bizottságnak a technikai vizsgálati kritériumok megfelelőségét és a platform által az e kritériumok kidolgozásakor alkalmazott megközelítést illetően. E célból a Bizottságnak a fenntartható finanszírozással foglalkozó tagállami szakértői csoport rendszeres ülésein keresztül folyamatosan tájékoztatnia kell a tagállamokat.
- (54) Az e rendeletben előírt követelmények meghatározása érdekében, különösen a különböző gazdasági tevékenységekre vonatkozóan részletes és kalibrált, arra vonatkozó technikai vizsgálati kritériumok megállapítása és naprakésszé tétele érdekében, hogy mi jelent „lényeges hozzájárulást” és „jelentős károkozást” a környezeti célkitűzéseket illetően, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el az e rendelet alapján fennálló tájékoztatási kötelezettségek teljesítéséhez szükséges információkra, valamint a technikai vizsgálati kritériumokra vonatkozóan. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, így a platformon és a fenntartható finanszírozással foglalkozó tagállami szakértői csoporton keresztül, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban⁽⁶⁴⁾ lefektetett elveknek megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

⁽⁶⁴⁾ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

- (55) Ez a rendelet kiegészíti az (EU) 2019/2088 rendeletben előírt közzétételi követelményeket. Annak rendezett és hatékony ellenőrzése céljából, hogy a pénzügyi piaci szereplők megfelelnek-e ezen rendeletnek, a tagállamoknak az (EU) 2019/2088 rendelettel összhangban kijelölt illetékes hatóságokat kell igénybe venniük. A megfelelés érvényesítése érdekében a tagállamoknak ezen túlmenően meg kell állapítaniuk olyan intézkedésekre és szankciókra vonatkozó szabályokat, amelyeknek hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük. A nemzeti illetékes hatóságoknak és az EFH-knak a 600/2014/EU⁽⁶⁵⁾, az 1286/2014/EU⁽⁶⁶⁾ és az (EU) 2019/1238⁽⁶⁷⁾ európai parlamenti és tanácsi rendeletben megállapított termékszintű beavatkozási hatásköröket a megtévesztő értékesítés vagy a fenntarthatósággal kapcsolatos információk – beleértve az e rendeletben előírt információkat is – megtévesztő közzététele tekintetében is gyakorolniuk kell.
- (56) Mind a platform, mind a fenntartható finanszírozással foglalkozó tagállami szakértői csoport munkájának és ülésezési gyakorlatának eredményes és fenntartható megszervezésének biztosítása érdekében, valamint a csoportokon, azok alcsoportjain belül, a Bizottság és az érdekelt felek között a széles körű részvétel és a hatékony interakció lehetővé tétele érdekében fontolóra kell venni adott esetben a digitális – beleértve a virtuális – technológiák fokozott használatát is.
- (57) Annak érdekében, hogy a releváns szereplőknek elegendő idejük legyen arra, hogy megismerjék az e rendeletben meghatározott, környezeti szempontból fenntartható gazdasági tevékenységekként történő minősítésre vonatkozó kritériumokat, és felkészüljenek ezek alkalmazására, az e rendeletben meghatározott kötelezettségek minden egyes környezeti célkitűzés vonatkozásában a releváns technikai vizsgálati kritériumok megállapítása után tizenkét hónappal válnak alkalmazandókká.
- (58) Az e rendelet hatálybalépését megelőzően már létező, tanúsítványon alapuló adókedvezmény-rendszerekre hivatkozó, e rendeletben foglalt rendelkezés nem sérti az Uniónak és a tagállamoknak az adóügyi rendelkezések tekintetében fennálló, a Szerződésekben megállapított vonatkozó hatásköreit.
- (59) E rendelet alkalmazását rendszeresen felül kell vizsgálni többek között a következők értékelése céljából: a környezeti szempontból fenntartható gazdasági tevékenységekre vonatkozó technikai vizsgálati kritériumok kidolgozása tekintetében elért haladás; az említett, annak meghatározására szolgáló kritériumok felülvizsgálatának és kiegészítésének lehetséges szükségessége, hogy egy gazdasági tevékenység környezeti szempontból fenntarthatónak minősül-e; a környezeti szempontból fenntartható gazdasági tevékenységekre vonatkozó osztályozási rendszer hatékonysága a magánbefektetéseknek az ilyen tevékenységek felé történő irányítása szempontjából és különösen a magánvállalkozásokba és más jogi személyekbe irányuló tőkeáramlás tekintetében; valamint az említett osztályozási rendszer továbbfejlesztése, beleértve hatályának a környezeti szempontból fenntartható gazdasági tevékenységeken túlra történő kiterjesztése révén, annak érdekében, hogy olyan tevékenységekre is kiterjedjen, amelyek súlyosan sértik a környezetet, továbbá más fenntarthatósági célkitűzéseket, beleértve a szociális célkitűzéseket is.
- (60) mivel e rendelet céljait a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban – a környezeti szempontból fenntartható gazdasági tevékenységekre vonatkozó, egységes uniós szintű kritériumok bevezetésének szükségessége miatt – e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy és hatály

(1) Ez a rendelet kritériumokat állapít meg annak eldöntésére, hogy egy gazdasági tevékenység környezeti szempontból fenntarthatónak minősül-e, annak megállapítása céljából, hogy egy befektetés környezeti szempontból milyen mértékben fenntartható.

⁽⁶⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 600/2014/EU rendelete (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 84. o.).

⁽⁶⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1286/2014/EU rendelete (2014. november 26.) a lakossági befektetési csomagtermékekkel, illetve biztosítási alapú befektetési termékekkel kapcsolatos kiemelt információkat tartalmazó dokumentumokról (HL L 352., 2014.12.9., 1. o.).

⁽⁶⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1238 rendelete (2019. június 20.) a páneurópai egyéni nyugdíjtermékről (PEPP) (HL L 198., 2019.7.25., 1. o.).

(2) Ez a rendelet a következőkre alkalmazandó:

- a) a tagállamok vagy az Unió által elfogadott olyan intézkedések, amelyek követelményeket állapítanak meg a pénzügyi piaci szereplők vagy a kibocsátók számára olyan pénzügyi termékek vagy vállalati kötvények vonatkozásában, amelyeket környezeti szempontból fenntarthatókként bocsátanak rendelkezésre;
- b) pénzügyi termékeket rendelkezésre bocsátó pénzügyi piaci szereplők;
- c) olyan vállalkozások, amelyek a 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁶⁸⁾ 19a., illetve 29a. cikke alapján nem pénzügyi kimutatást, illetve összevont (konszolidált) nem pénzügyi kimutatást kötelesek közzétenni.

2 cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „környezeti szempontból fenntartható befektetés”: az e rendelet alapján környezeti szempontból fenntarthatónak minősülő, egy vagy több gazdasági tevékenységbe történő befektetés;
2. „pénzügyi piaci szereplő”: az (EU) 2019/2088 rendelet 2. cikkének 1. pontjában meghatározott pénzügyi piaci szereplő, beleértve egy olyan nyugdíjbiztosítási termék előállítóját is, amelynek vonatkozásában a tagállam az említett rendelet alkalmazásáról határozott az említett rendelet 16. cikkének megfelelően;
3. „pénzügyi termék”: az (EU) 2019/2088 rendelet 2. cikkének 12. pontjában meghatározott pénzügyi termék;
4. „kibocsátó”: az (EU) 2017/1129 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁶⁹⁾ 2. cikkének h) pontjában meghatározott kibocsátó;
5. „az éghajlatváltozás mérséklése”: arra irányuló folyamat, hogy a globális átlaghőmérséklet emelkedése jóval 2 °C alatt maradjon, és törekvés arra, hogy az legfeljebb 1,5 °C-kal haladja meg az iparosodás előtti szintet a Párizsi Megállapodásban foglaltaknak megfelelően;
6. „az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás”: a tényleges és a várható éghajlatváltozáshoz, valamint az annak hatásaihoz való alkalmazkodás folyamata;
7. „üvegházhatású gáz”: az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁷⁰⁾ I. mellékletében felsorolt, üvegházhatást okozó gáz;
8. „hulladékhierarchia”: a 2008/98/EK irányelv 4. cikkében meghatározott hulladékhierarchia;
9. „körforgásos gazdaság”: olyan gazdasági rendszer, amelynek során a gazdaságban használt termékek, anyagok és egyéb erőforrások értékét a lehető leghosszabb ideig fenntartják, fokozva az előállításban és a fogyasztásban való eredményes felhasználásukat, ezáltal csökkentve a felhasználásuk környezeti hatását, minimalizálva a hulladékot és a veszélyes anyagok kibocsátását az életciklusuk minden szakaszában, többek között a hulladékhierarchia alkalmazásával;
10. „szennyező anyag”: a levegőben, vízben vagy földtani közegben jelen lévő olyan anyag, rezgés, hő, zaj, fény vagy egyéb szennyező anyag, amely káros lehet az emberi egészségre vagy a környezetre, kárt okozhat az anyagi javakban, vagy amely akadályozhatja vagy zavarhatja a környezet élvezetét vagy egyéb jogszerű használatát;
11. „talaj”: a földkéreg ásványi részecskékből, szerves anyagokból, vízből, levegőből és élő szervezetekből álló legfelső rétege, amely az alapkőzet és a felszín között helyezkedik el;

⁽⁶⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/34/EU irányelve (2013. június 26.) a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 182., 2013.6.29., 19. o.).

⁽⁶⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1129 rendelete (2017. június 14.) az értékpapírokra vonatkozó nyilvános ajánlattételkor vagy értékpapíroknak a szabályozott piacra történő bevezetésekor közzéteendő tájékoztatóról és a 2003/71/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 168., 2017.6.30., 12. o.).

⁽⁷⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 525/2013/EU rendelete (2013. május 21.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának nyomon követésére és bejelentésére, valamint az éghajlatváltozással kapcsolatos egyéb információk nemzeti és uniós szintű bejelentésére szolgáló rendszerről, valamint a 280/2004/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 165., 2013.6.18., 13. o.).

12. „szennyezés”:
  - a) emberi tevékenység eredményeként szennyező anyagok közvetlen vagy közvetett bejuttatása a levegőbe, vízbe vagy földtani közegbe;
  - b) a tengeri környezettel összefüggésben a szennyezés fogalmát a 2008/56/EK irányelv 3. cikkének 8. pontja határozza meg;
  - c) a vízi környezettel összefüggésben a szennyezés fogalmát a 2000/60/EK irányelv 2. cikkének 33. pontja határozza meg;
13. „ökoszisztéma” vagy „ökológiai rendszer”: a növény-, állat- és mikroorganizmus-közösségek és élettelen környezetük dinamikus együttese egy funkcionális egységben;
14. „ökoszisztéma-szolgáltatások”: az ökoszisztémák közvetlen és közvetett hozzájárulása azokhoz a gazdasági, társadalmi, kulturális és egyéb előnyökhöz, amelyekre az emberek ezen ökoszisztémák révén szert tesznek;
15. „biológiai sokféleség”: a bármilyen eredetű élőlények közötti változatosság, beleértve a szárazföldi, tengeri és más vízi ökológiai rendszereket, valamint az e rendszereket magukban foglaló ökológiai komplexumokat, amely magában foglalja a fajokon belüli és a fajok közötti sokféleséget, valamint az ökológiai rendszerek sokféleségét;
16. „jó kondíció”: valamely ökoszisztéma vonatkozásában azt jelenti, hogy az ökoszisztéma jó fizikai, kémiai és biológiai kondícióban van, vagy jó fizikai, kémiai és biológiai minőségű, rendelkezik önreprodukciós vagy önhelyreállítási képességgel, amelyben a fajok összetétele, az ökoszisztéma szerkezete és az ökológiai funkciók nem sérülnek;
17. „energiahatékonyság”: az energia hatékonyabb felhasználása az energiaellátási lánc valamennyi szakaszában, az előállítástól a végső fogyasztásig;
18. „tengervizek”: a 2008/56/EK irányelv 3. cikkének 1. pontjában meghatározott tengervizek;
19. „felszíni víz”: a 2000/60/EK irányelv 2. cikkének 1. pontjában meghatározott felszíni víz;
20. „felszín alatti víz”: a 2000/60/EK irányelv 2. cikkének 2. pontjában meghatározott felszín alatti víz;
21. „jó környezeti állapot”: a 2008/56/EK irányelv 3. cikkének 5. pontjában meghatározott jó környezeti állapot;
22. „jó állapot”:
  - a) felszíni vizek esetében mind a 2000/60/EK irányelv 2. cikkének 22. pontjában meghatározott „jó ökológiai állapot”, mind az említett irányelv 2. cikkének 24. pontjában meghatározott „jó felszíni vízi kémiai állapot”;
  - b) a felszín alatti vizek esetében mind a 2000/60/EK irányelv 2. cikkének 25. pontjában meghatározott „jó felszíni vízi kémiai állapot”, mind az említett irányelv 2. cikkének 28. pontjában meghatározott „jó mennyiségi állapot”;
23. „jó ökológiai potenciál”: a 2000/60/EK irányelv 2. cikkének 23. pontjában meghatározott „jó ökológiai potenciál”;

II. FEJEZET

KÖRNYEZETI SZEMPONTBÓL FENNTARTHATÓ GAZDASÁGI TEVÉKENYSÉGEK

3. cikk

A környezeti szempontból fenntartható gazdasági tevékenységekre vonatkozó kritériumok

Valamely befektetés környezeti szempontból fenntartható mértékének megállapítása céljából egy gazdasági tevékenység környezeti szempontból akkor minősül fenntarthatónak, ha:

- a) ezen gazdasági tevékenység a 10–16. cikknek megfelelően lényegesen hozzájárul az 9. cikkben meghatározott egy vagy több környezeti célkitűzéshez;
- b) ezen gazdasági tevékenység a 17. cikknek megfelelően nem sérti jelentősen az 9. cikkben meghatározott egyik környezeti célkitűzést sem;
- c) ezen gazdasági tevékenységet a 18. cikkben megállapított minimális biztosítékokkal összhangban végzik; és
- d) ezen gazdasági tevékenység megfelel a Bizottság által a 10. cikk (3) bekezdésével, a 11. cikk (3) bekezdésével, a 12. cikk (2) bekezdésével, a 13. cikk (2) bekezdésével, a 14. cikk (2) bekezdésével vagy a 15. cikk (2) bekezdésével összhangban megállapított technikai vizsgálati kritériumoknak.

4. cikk

A környezeti szempontból fenntartható gazdasági tevékenységekre vonatkozó kritériumok alkalmazása állami intézkedések során, előírásokban és címkéken

A tagállamok és az Unió a 3. cikkben megállapított kritériumokat alkalmazzák annak meghatározására, hogy egy gazdasági tevékenység környezeti szempontból fenntarthatónak minősül-e bármely olyan intézkedés céljából, amely a környezeti szempontból fenntarthatóként rendelkezésre bocsátott pénzügyi termékek vagy vállalati kötvények vonatkozásában követelményeket állapít meg a pénzügyi piaci szereplők vagy a kibocsátók számára.

5. cikk

A környezeti szempontból fenntartható befektetések átláthatósága a szerződés-kötés előtti közzétételekben és az időszakos jelentésekben

Amennyiben az (EU) 2019/2088 rendelet 9. cikkének (1), (2) vagy (3) bekezdésében említett valamely pénzügyi terméket olyan gazdasági tevékenységbe fektetik be, amely az említett rendelet 2. cikkének 17. pontja alapján hozzájárul egy környezeti célkitűzéshez, az említett rendelet 6. cikkének (3) bekezdésével és 11. cikkének (2) bekezdésével összhangban közzéteendő információknak ki kell terjedniük a következőkre:

- a) az e rendelet 9. cikkében foglalt azon környezeti célkitűzésre vagy környezeti célkitűzésekre vonatkozó információk, amelyhez vagy amelyekhez a pénzügyi termék alapjául szolgáló befektetés hozzájárul; és
- b) annak ismertetése, hogy a pénzügyi termék alapjául szolgáló befektetések milyen módon és milyen mértékben vannak jelen az ezen rendelet 3. cikke alapján környezeti szempontból fenntarthatónak minősülő gazdasági tevékenységekben.

Az e cikk első albekezdésének b) pontjában említett ismertetésben fel kell tüntetni a környezeti szempontból fenntartható gazdasági tevékenységekben jelen lévő befektetések arányát, beleértve a 16. cikkben, illetve a 10. cikk (2) bekezdésében említett támogató, illetve átállással kapcsolatos tevékenységek arányaira vonatkozó részleteket is, az adott pénzügyi termék számára kiválasztott valamennyi befektetés százalékában.

6. cikk

A környezeti jellemzőket előmozdító pénzügyi termékek átláthatósága a szerződés-kötés előtti közzétételekben és az időszakos jelentésekben

Amennyiben az (EU) 2019/2088 rendelet 8. cikkének (1) bekezdésében említett pénzügyi termék környezeti jellemzőket mozdít elő, e rendelet 5. cikkét értelemszerűen kell alkalmazni.

Az (EU) 2019/2088 rendelet 6. cikkének (3) bekezdésével és 11. cikkének (2) bekezdésével összhangban közzéteendő információkhoz a következő nyilatkozatot kell csatolni:

„A jelentős károkozás elkerülését célzó elv kizárólag a pénzügyi termék alapjául szolgáló azon befektetésekre vonatkozik, amelyek figyelembe veszik a környezeti szempontból fenntartható gazdasági tevékenységekre vonatkozó uniós kritériumokat.

Az e pénzügyi termék többi részének alapjául szolgáló befektetések nem veszik figyelembe a környezeti szempontból fenntartható gazdasági tevékenységekre vonatkozó uniós kritériumokat.”

7. cikk

Az egyéb pénzügyi termékek átláthatósága a szerződés-kötés előtti közzétételekben és az időszakos jelentésekben

Amennyiben egy pénzügyi termék nem tartozik az (EU) 2019/2088 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének vagy 9. cikke (1), (2) vagy (3) bekezdésének hatálya alá, az említett rendelet 6. cikkének (3) bekezdésében és 11. cikkének (2) bekezdésében említett ágazati jogszabályokban foglalt rendelkezésekkel összhangban közzéteendő információkhoz a következő nyilatkozatot kell csatolni:

„Az e pénzügyi termék alapjául szolgáló befektetések nem veszik figyelembe a környezeti szempontból fenntartható gazdasági tevékenységekre vonatkozó uniós kritériumokat.”

8. cikk

A vállalkozások átláthatósága a nem pénzügyi kimutatásokban

(1) Bármely vállalkozás, amely a 2013/34/EU irányelv 19a. vagy 29a. cikke alapján nem pénzügyi információkat köteles közzétenni, a nem pénzügyi kimutatásában vagy összevont (konszolidált) nem pénzügyi kimutatásában tájékoztatást ad arról, hogy a vállalkozás tevékenységei milyen módon és mértékben kapcsolódnak környezeti szempontból fenntarthatóknak minősülő gazdasági tevékenységekhez e rendelet 3. és 9. cikke szerint.

(2) A nem pénzügyi vállalkozásoknak különösen a következőket kell közzétenniük:

- a) árbevételük mekkora részaránya származik környezeti szempontból fenntarthatóknak minősülő gazdasági tevékenységekhez kapcsolódó termékekből vagy szolgáltatásokból a 3. és a 9. cikk szerint; és
- b) mekkora a tőkekiadásuk részaránya és a működési költségük részaránya a környezeti szempontból fenntarthatóknak minősülő gazdasági tevékenységekhez kapcsolódó eszközök vagy eljárások viszonylatában a 3. és a 9. cikk szerint.

(3) Amennyiben egy vállalkozás a 2013/34/EU irányelv 19a. vagy 29a. cikke alapján a nem pénzügyi információkat az említett irányelv 19a. cikkének (4) bekezdésével vagy 29a. cikkének (4) bekezdésével összhangban egy külön jelentésben teszi közzé, az e cikk (1) és (2) bekezdésében említett információkat az említett külön jelentésben kell közzétennie.

(4) A Bizottság a 23. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el az e cikk (1) és (2) bekezdésének kiegészítése céljából, hogy pontosítsa az említett bekezdések alapján közzéteendő információk tartalmát és megjelenítését, beleértve az ezeknek való megfeleléshez alkalmazandó módszertant, figyelembe véve mind a pénzügyi, mind a nem pénzügyi vállalatok sajátosságait és az e rendelet alapján megállapított technikai vizsgálati kritériumokat. A Bizottság 2021. június 1-jéig elfogadja ezt a felhatalmazáson alapuló jogi aktust.

9. cikk

Környezeti célkitűzések

E rendelet alkalmazásában környezeti célkitűzések a következők:

- a) az éghajlatváltozás mérséklése;
- b) az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás;
- c) a vízi és tengeri erőforrások fenntartható használata és védelme;
- d) a körforgásos gazdaságra való átállás;
- e) a szennyezés megelőzése és csökkentése;
- f) a biológiai sokféleség és az ökoszisztémák védelme és helyreállítása.

10. cikk

Lényeges hozzájárulás az éghajlatváltozás mérsékléséhez

(1) Egy gazdasági tevékenység akkor minősül úgy, hogy lényegesen hozzájárul az éghajlatváltozás mérsékléséhez, ha az adott tevékenység lényegesen hozzájárul az üvegházhatású gázok légköri koncentrációjának olyan szintű stabilizálásához, amellyel – a Párizsi Megállapodás hosszú távú hőmérsékleti céljával összhangban – megakadályozható az éghajlati rendszer veszélyes, emberi eredetű befolyásolása az üvegházhatásúgáz-kibocsátások elkerülésével vagy csökkentésével vagy az üvegházhatásúgáz-elnyelések növelésével, beleértve a folyamatinnovációt vagy a termékinnovációt is, a következők révén:

- a) az (EU) 2018/2001 irányelvvel összhangban megújuló energia előállítása, szállítása, tárolása, elosztása vagy felhasználása, többek között jelentős jövőbeli megtakarítási potenciállal rendelkező innovatív technológiák alkalmazásával vagy az energiahálózat szükséges megerősítésével vagy bővítésével;
- b) az energiahatékonyság javítása, a 19. cikk (3) bekezdésében említett villamosenergia-termelési tevékenységek kivételével;
- c) a tiszta vagy klímasemleges mobilitás növelése;

- d) a fenntartható forrásból származó megújuló anyagok használatára való átállás;
- e) a környezeti szempontból biztonságos szén-dioxid-leválasztás és -hasznosítás (CCU), valamint az üvegházhatásúgáz-kibocsátás nettó csökkenését eredményező szén-dioxid-leválasztási és -tárolási (CCS) technológiák alkalmazásának növelése;
- f) a karbonelnyelő területek megerősítése, többek között az erdőirtás és az erdőpusztulás elkerülésével, az erdők helyreállításával, a szántók, gyepterületek és vizes élőhelyek fenntartható kezelésével és helyreállításával, valamint erdőtelepítéssel és regeneratív mezőgazdasággal;
- g) az energiarendszerek dekarbonizációjának biztosításához szükséges energetikai infrastruktúra létrehozása;
- h) tiszta és hatékony üzemanyagok előállítása megújuló vagy karbonsemleges forrásokból; vagy
- i) az e bekezdés a) – h) pontjában említett tevékenységek bármelyikének lehetővé tétele a 16. cikkel összhangban.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában egy olyan gazdasági tevékenység, amelynek nem létezik technológiailag és gazdaságilag megvalósítható alacsony karbon-intenzitású alternatívája, akkor minősül az éghajlatváltozás mérsékléséhez lényegesen hozzájáruló tevékenységnek, ha hozzájárul a klímasemleges gazdaságra való átálláshoz olyan pályát követve, amely biztosítja az iparosodás előtti szinthez viszonyított hőmérséklet-emelkedés 1,5 °C-ra korlátozását, többek között az üvegházhatásúgáz-kibocsátások – különösen a szilárd fosszilis tüzelőanyagokból származó kibocsátások – fokozatos megszüntetésével, és amennyiben az említett tevékenység:

- a) üvegházhatásúgáz-kibocsátási értékei megfelelnek az ágazatban vagy iparágban fennálló legjobb teljesítménynek;
- b) nem akadályozza az alacsony karbon-intenzitású alternatívák kidolgozását és bevezetését; és
- c) nem vezet a karbonintenzív technológiákhoz kapcsolódó eszközökbe való bezáródáshoz, figyelembe véve az érintett eszközök gazdasági élettartamát.

E bekezdés alkalmazásában és a technikai vizsgálati kritériumoknak a 19. cikk alapján történő megállapítása céljából a Bizottság értékeli minden releváns meglévő technológiának az éghajlatváltozás mérsékléséhez való potenciális hozzájárulását, valamint megvalósíthatóságát.

(3) A Bizottság a 23. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el a következő célokból:

- a) e cikk (1) és (2) bekezdésének kiegészítése azon feltételek meghatározásához szükséges technikai vizsgálati kritériumok megállapításával, amelyek mellett egy konkrét gazdasági tevékenység úgy minősül, mint amely lényegesen hozzájárul az éghajlatváltozás mérsékléséhez; és
- b) a 17. cikk kiegészítése az egyes releváns környezeti célkitűzésekre vonatkozóan az annak meghatározásához szükséges technikai vizsgálati kritériumok megállapításával, hogy egy olyan gazdasági tevékenység, amelynek vonatkozásában e bekezdés a) pontja alapján technikai vizsgálati kritériumokat állapítottak meg, jelentősen sért-e egy vagy több említett célkitűzést.

(4) A Bizottság az e cikk (3) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását megelőzően konzultál a 20. cikkben említett platformmal az e cikk (3) bekezdésében említett technikai vizsgálati kritériumokra vonatkozóan.

(5) A Bizottság egy felhatalmazáson alapuló jogi aktusban állapítja meg az e cikk (3) bekezdésében említett technikai vizsgálati kritériumokat a 19. cikk követelményeinek figyelembevételével.

(6) A Bizottság 2020. december 31-ig elfogadja a (3) bekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktust azzal a céllal, hogy 2022. január 1-jétől biztosítsa annak alkalmazását.

11. cikk

Lényeges hozzájárulás az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz

(1) Egy gazdasági tevékenység akkor minősül úgy, hogy lényegesen hozzájárul az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz, ha az adott tevékenység:

- a) olyan, az alkalmazkodást célzó megoldásokat foglal magában, amelyek vagy lényegesen csökkentik a jelenlegi éghajlat és a várható jövőbeli éghajlat által az említett gazdasági tevékenységre gyakorolt kedvezőtlen hatás kockázatát, vagy lényegesen csökkentik e kedvezőtlen hatást anélkül, hogy növelnék a kedvezőtlen hatás kockázatát az emberekre, a természetre vagy az eszközökre nézve; vagy
- b) olyan, az alkalmazkodást célzó megoldásokat biztosít, amelyek a 16. cikkben meghatározott feltételek teljesítésén túl lényegesen hozzájárulnak a jelenlegi éghajlat és a várható jövőbeli éghajlat által az emberekre, a természetre vagy az eszközökre nézve kedvezőtlen hatás kockázatának a megelőzéséhez vagy csökkentéséhez, anélkül, hogy növelnék a kedvezőtlen hatás kockázatát más emberekre, természetre vagy eszközökre nézve.

(2) Az (1) bekezdés a) pontjában említett, az alkalmazkodást célzó megoldásokat a rendelkezésre álló legjobb éghajlati előrejelzések felhasználásával kell értékelni és prioritási rendben rangsorolni, és azoknak meg kell akadályozniuk vagy csökkenteniük kell legalább a következőket:

- a) az éghajlatváltozás által a gazdasági tevékenységre gyakorolt, helyfüggő és kontextusfüggő kedvezőtlen hatás; vagy
- b) az éghajlatváltozás által a gazdasági tevékenység helyszínéül szolgáló környezetre gyakorolt potenciális kedvezőtlen hatás;

(3) A Bizottság a 23. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el a következő célokból:

- a) e cikk (1) és (2) bekezdésének kiegészítése azon feltételek meghatározásához szükséges technikai vizsgálati kritériumok megállapításával, amelyek mellett egy konkrét gazdasági tevékenység úgy minősül, mint amely lényegesen hozzájárul az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz; és
- b) a 17. cikk kiegészítése az egyes releváns környezeti célkitűzésekre vonatkozóan az annak meghatározásához szükséges technikai vizsgálati kritériumok megállapításával, hogy egy olyan gazdasági tevékenység, amelynek vonatkozásában e bekezdés a) pontja alapján technikai vizsgálati kritériumokat állapítottak meg, jelentősen sért-e egy vagy több említett célkitűzést.

(4) A Bizottság az e cikk (3) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását megelőzően konzultál a 20. cikkben említett platformmal az e cikk (3) bekezdésében említett technikai vizsgálati kritériumokra vonatkozóan.

(5) A Bizottság egy felhatalmazáson alapuló jogi aktusban állapítja meg az e cikk (3) bekezdésében említett technikai vizsgálati kritériumokat a 19. cikk követelményeinek figyelembevételével.

(6) A Bizottság 2020. december 31-ig elfogadja a (3) bekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktust azzal a céllal, hogy 2022. január 1-jétől biztosítsa annak alkalmazását.

12. cikk

Lényeges hozzájárulás a vízi és tengeri erőforrások fenntartható használatához és védelméhez

(1) Egy gazdasági tevékenység akkor minősül úgy, hogy lényegesen hozzájárul a vízi és tengeri erőforrások fenntartható használatához és védelméhez, ha az adott tevékenység akár lényegesen hozzájárul a víztestek – beleértve a felszíni és a felszín alatti víztesteket – jó állapotának eléréséhez, illetve a már jó állapotban lévő víztestek romlásának megelőzéséhez, akár lényegesen hozzájárul a tengervizek jó környezeti állapotának eléréséhez, illetve a már jó környezeti állapotban lévő tengervizek romlásának megelőzéséhez a következők révén:

- a) a környezet megóvása a települési és ipari szennyvíz kibocsátásának káros hatásaitól – beleértve az újonnan megjelenő, aggodalomra okot adó szennyező anyagokat, így a gyógyszereket és a mikroműanyagokat is –, például a települési és az ipari szennyvíz megfelelő gyűjtésének, kezelésének és elvezetésének biztosításával;
- b) az emberi egészség megóvása az emberi fogyasztásra szánt víz szennyezettsége által okozott káros hatásoktól annak biztosításával, hogy az ilyen víz nem tartalmaz mikroorganizmusokat, parazitákat és olyan anyagokat, amelyek potenciális veszélyt jelentenek az emberi egészségre, továbbá az emberek tiszta ivóvízhez jutásának elősegítése;
- c) a vízgazdálkodás és a hatékonyság javítása, beleértve a vízi ökoszisztémák állapotának védelmével és javításával, a rendelkezésre álló vízkészletek hosszú távú védelmén keresztül a fenntartható vízhasználat előmozdításával – többek között olyan intézkedéseken keresztül, mint a víz újrahaználata –, valamint a szennyező anyagok felszíni és felszín alatti vizekbe történő kibocsátása fokozatos csökkentésének biztosításával, az árvizek és aszályok hatásainak enyhítéséhez történő hozzájárulással, vagy bármely más olyan tevékenységgel, amely védi vagy javítja a víztestek minőségi és mennyiségi állapotát;

d) a tengeri ökoszisztéma-szolgáltatások fenntartható használatának biztosítása vagy hozzájárulás a tengervizek jó környezeti állapotához, többek között a tengeri környezet védelmével, megőrzésével vagy helyreállításával, valamint a tengeri környezetbe történő kibocsátások megelőzésével vagy csökkentésével; vagy

e) az e bekezdés a) – d) pontjában felsorolt tevékenységek bármelyikének lehetővé tétele a 16. cikkel összhangban.

(2) A Bizottság a 23. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el a következő célokból:

a) az e cikk (1) bekezdésének kiegészítése azon feltételek meghatározásához szükséges technikai vizsgálati kritériumok megállapításával, amelyek mellett egy konkrét gazdasági tevékenység úgy minősül, mint amely lényegesen hozzájárul a vízi és tengeri erőforrások fenntartható használatához és védelméhez; és

b) a 17. cikk kiegészítése az egyes releváns környezeti célkitűzésekre vonatkozóan az annak meghatározásához szükséges technikai vizsgálati kritériumok megállapításával, hogy egy olyan gazdasági tevékenység, amelynek vonatkozásában e bekezdés a) pontja alapján technikai vizsgálati kritériumokat állapítottak meg, jelentősen sért-e egy vagy több említett célkitűzést.

(3) A Bizottság az e cikk (2) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását megelőzően konzultál a 20. cikkben említett platformmal az e cikk (2) bekezdésében említett technikai vizsgálati kritériumokra vonatkozóan.

(4) A Bizottság egy felhatalmazáson alapuló jogi aktusban állapítja meg az e cikk (2) bekezdésében említett technikai vizsgálati kritériumokat a 19. cikk követelményeinek figyelembevételével.

(5) A Bizottság 2021. december 31-ig elfogadja a (2) bekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktust azzal a céllal, hogy 2023. január 1-jétől biztosítsa annak alkalmazását.

13. cikk

Lényeges hozzájárulás a körforgásos gazdaságra való átálláshoz

(1) Egy gazdasági tevékenység akkor minősül úgy, hogy lényegesen hozzájárul a körforgásos gazdaságra való átálláshoz, beleértve a hulladékképződés megelőzését, a hulladék-újrahasználatot és -újrafeldolgozást is, ha az adott tevékenység:

a) a természeti erőforrásokat – beleértve a fenntartható forrásból származó bioalapú és egyéb nyersanyagokat – hatékonyabban használja az előállítás során, többek között a következők révén:

- i. az elsődleges nyersanyagok használatának csökkentése, illetve a melléktermékek és a másodlagos nyersanyagok használatának növelése; vagy
- ii. erőforrás- és energiahatékonysági intézkedések;

b) növeli a termékek tartósságát, javíthatóságát, korszerűsíthetőségét vagy újrahasználhatóságát, különösen a tervezési és gyártási tevékenységek során;

c) növeli a termékek újrafeldolgozhatóságát – beleértve az ezen termékekben található egyes anyagok újrafeldolgozhatóságát is –, többek között a nem újrafeldolgozható termékek és anyagok helyettesítésével vagy csökkentett használatával, különösen a tervezési és gyártási tevékenységek során;

d) lényegesen csökkenti a veszélyes anyagok tartalmát és helyettesíti a különös aggodalomra okot adó anyagokat az anyagokban és a termékekben a teljes életciklusuk során, az uniós jogban meghatározott célkitűzésekkel összhangban, többek között ezen anyagok biztonságosabb alternatívákkal való felváltásával és a nyomonkövethetőség biztosításával;

e) meghosszabbítja a termékek használatát, többek között újrahasználat, a hosszú élettartamot célzó kialakítás, a rendeltetés módosítása, szétszerelés, újragyártás, fejlesztés és javítás, valamint termékmegosztás révén;

f) növeli a másodlagos nyersanyagok használatát és azok minőségét, beleértve a hulladékok kiváló minőségű újrafeldolgozását;

g) megelőzi vagy csökkenti a hulladékkeletkezést, beleértve az ásványi nyersanyagok kitermeléséből származó hulladék, valamint az építési és bontási tevékenységekből származó hulladék keletkezését is;

- h) növeli a hulladékok újrahasználásra és újrafeldolgozásra történő előkészítését;
- i) növeli a megelőzéshez, az újrahasználásra és az újrafeldolgozásra történő előkészítéshez szükséges hulladékkezelési infrastruktúra fejlesztését, biztosítva ugyanakkor, hogy a hasznosított anyagokat kiváló minőségű másodlagos nyersanyagként újrafeldolgozzák és az előállításba újra bevonják, elkerülve ezáltal az értékcsökkentő újrahaznosítást;
- j) minimálisra csökkenti a hulladékégetést és elkerüli a hulladékártalmatlanítást, beleértve a hulladéklerakást is, a hulladékhierarchia-elvekkel összhangban;
- k) elkerüli és csökkenti az elhagyott hulladékot; vagy
- l) lehetővé teszi az ezen bekezdés a) – k) pontjában felsorolt tevékenységek bármelyikét a 16. cikkel összhangban.

(2) A Bizottság a 23. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el a következő célokból:

- a) az e cikk (1) bekezdésének kiegészítése azon feltételek meghatározásához szükséges technikai vizsgálati kritériumok megállapításával, amelyek mellett egy konkrét gazdasági tevékenység úgy minősül, mint amely lényegesen hozzájárul a fokozottabban körforgásos gazdaságra való átálláshoz; és
- b) a 17. cikk kiegészítése az egyes releváns környezeti célkitűzésekre vonatkozóan az annak meghatározásához szükséges technikai vizsgálati kritériumok megállapításával, hogy egy olyan gazdasági tevékenység, amelynek vonatkozásában e bekezdés a) pontja alapján technikai vizsgálati kritériumokat állapítottak meg, jelentősen sért-e egy vagy több említett célkitűzést.

(3) A Bizottság az e cikk (2) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását megelőzően konzultál a 20. cikkben említett platformmal az e cikk (2) bekezdésében említett technikai vizsgálati kritériumokra vonatkozóan.

(4) A Bizottság egy felhatalmazáson alapuló jogi aktusban állapítja meg az e cikk (2) bekezdésében említett technikai vizsgálati kritériumokat a 19. cikk követelményeinek figyelembevételével.

(5) A Bizottság 2021. december 31-ig elfogadja a (2) bekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktust azzal a céllal, hogy 2023. január 1-jétől biztosítsa annak alkalmazását.

14. cikk

Lényeges hozzájárulás a szennyezés megelőzéséhez és csökkentéséhez

(1) Egy gazdasági tevékenység akkor minősül úgy, hogy lényegesen hozzájárul a szennyezés megelőzéséhez és csökkentéséhez, ha az adott tevékenység lényegesen hozzájárul a környezet szennyezéssel szembeni védelméhez a következők révén:

- a) az üvegházhatású gázoktól eltérő szennyező anyagoknak a levegőbe, a vízbe vagy a földtani közegbe történő kibocsátásának megelőzése vagy – ha ez nem kivitelezhető – csökkentése;
- b) a levegő, a víz vagy a talaj minőségi állapotának javítása azokon a területeken, ahol a gazdasági tevékenység folyik, minimálisra csökkentve ugyanakkor az emberi egészséget és a környezetet terhelő bármely kedvezőtlen hatást és annak kockázatát;
- c) a vegyi anyagok előállítása, felhasználása vagy ártalmatlanítása által az emberi egészségre és a környezetre gyakorolt bármely kedvezőtlen hatás megelőzése vagy minimálisra csökkentése;
- d) az elhagyott hulladék és egyéb szennyezés eltávolítása; vagy
- e) az e bekezdés a)–d) pontjában felsorolt tevékenységek bármelyikének lehetővé tétele a 16. cikkel összhangban.

(2) A Bizottság a 23. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el a következő célokból:

- a) az e cikk (1) bekezdésének kiegészítése azon feltételek meghatározásához szükséges technikai vizsgálati kritériumok megállapításával, amelyek mellett egy konkrét gazdasági tevékenység úgy minősül, mint amely lényegesen hozzájárul a szennyezés megelőzéséhez és csökkentéséhez; és
- b) a 17. cikk kiegészítése az egyes releváns környezeti célkitűzésekre vonatkozóan az annak meghatározásához szükséges technikai vizsgálati kritériumok megállapításával, hogy egy olyan gazdasági tevékenység, amelynek vonatkozásában e bekezdés a) pontja alapján technikai vizsgálati kritériumokat állapítottak meg, jelentősen sért-e egy vagy több említett célkitűzést.

- (3) A Bizottság az e cikk (2) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását megelőzően konzultál a 20. cikkben említett platformmal az e cikk (2) bekezdésében említett technikai vizsgálati kritériumokra vonatkozóan.
- (4) A Bizottság egy felhatalmazáson alapuló jogi aktusban állapítja meg az e cikk (2) bekezdésében említett technikai vizsgálati kritériumokat a 19. cikk követelményeinek figyelembevételével.
- (5) A Bizottság 2021. december 31-ig elfogadja a (2) bekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktust azzal a céllal, hogy 2023. január 1-jétől biztosítsa annak alkalmazását.

15. cikk

Lényeges hozzájárulás a biológiai sokféleség és az ökoszisztémák védelméhez és helyreállításához

- (1) Egy gazdasági tevékenység akkor minősül úgy, hogy lényegesen hozzájárul a biológiai sokféleség és az ökoszisztémák védelméhez és helyreállításához, ha az adott tevékenység lényegesen hozzájárul a biológiai sokféleség védelméhez, megőrzéséhez vagy helyreállításához vagy az ökoszisztémák jó kondíciójának eléréséhez, vagy a már jó kondícióban lévő ökoszisztémák védelméhez a következők révén:
- a természet és a biológiai sokféleség megőrzése, beleértve a természetes és természetközeli élőhelyek és a fajok kedvező védeltségi helyzetének elérését, vagy a romlásuk megelőzését, ha már kedvező védeltségi állapottal rendelkeznek, valamint a szárazföldi, tengeri és egyéb vízi ökoszisztémák védelmét és helyreállítását a kondíciójuk javítása és az ökoszisztéma-szolgáltatások nyújtására való képességük javítása érdekében;
  - fenntartható földhasználat és területgazdálkodás, beleértve a talaj biológiai sokféleségének megfelelő védelmét, a talajdegradáció-semlegességet és a szennyezett területek szennyeződésmegszüntetését;
  - fenntartható mezőgazdasági gyakorlatok, beleértve azokat, amelyek hozzájárulnak a biológiai sokféleség fokozásához vagy a talajdegradációnak és az egyéb ökoszisztémák romlásának, az erdőirtásnak vagy az élőhelyek zsugorodásának megállításához vagy megelőzéséhez;
  - fenntartható erdőgazdálkodás, beleértve az erdővel és erdőterülettel kapcsolatos olyan gyakorlatokat és hasznosításokat, amelyek hozzájárulnak a biológiai sokféleség fokozásához, vagy az ökoszisztémák romlásának, az erdőirtásnak és az élőhelyek zsugorodásának megállításához vagy megelőzéséhez; vagy
  - az e bekezdés a) – d) pontjában felsorolt tevékenységek bármelyikének lehetővé tétele a 16. cikkel összhangban.
- (2) A Bizottság a 23. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el a következő célokból:
- az e cikk (1) bekezdésének kiegészítése azon feltételek meghatározásához szükséges technikai vizsgálati kritériumok megállapításával, amelyek mellett egy konkrét gazdasági tevékenység úgy minősül, mint amely lényegesen hozzájárul a biológiai sokféleség és az ökoszisztémák védelméhez és helyreállításához; és
  - a 17. cikk kiegészítése az egyes releváns környezeti célkitűzésekre vonatkozóan az annak meghatározásához szükséges technikai vizsgálati kritériumok megállapításával, hogy egy olyan gazdasági tevékenység, amelynek vonatkozásában e bekezdés a) pontja alapján technikai vizsgálati kritériumokat állapítottak meg, jelentősen sért-e egy vagy több említett célkitűzést.
- (3) A Bizottság az e cikk (2) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását megelőzően konzultál a 20. cikkben említett platformmal az e cikk (2) bekezdésében említett technikai vizsgálati kritériumokra vonatkozóan.
- (4) A Bizottság egy felhatalmazáson alapuló jogi aktusban állapítja meg az e cikk (2) bekezdésében említett technikai vizsgálati kritériumokat a 19. cikk követelményeinek figyelembevételével.
- (5) A Bizottság 2021. december 31-ig elfogadja a (2) bekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktust azzal a céllal, hogy 2023. január 1-jétől biztosítsa annak alkalmazását.

16. cikk

Támogató tevékenységek

- Egy gazdasági tevékenység akkor minősül úgy, hogy lényegesen hozzájárul a 9. cikkben meghatározott egy vagy több környezeti célkitűzéshez, ha közvetlenül lehetővé teszi, hogy más tevékenységek lényegesen hozzájáruljanak egy vagy több ilyen célkitűzéshez, feltéve, hogy az ilyen gazdasági tevékenység:
- nem vezet a hosszú távú környezetvédelmi célokat veszélyeztető eszközökbe történő bezáródáshoz, figyelembe véve az adott eszközök gazdasági élettartamát; és
  - az életciklussal kapcsolatos szempontok alapján lényeges pozitív környezeti hatást fejt ki.

17. cikk

A környezeti célkitűzések jelentős megsértése

(1) A 3. cikk b) pontjának alkalmazásában, figyelembe véve egy gazdasági tevékenység által nyújtott termékek és szolgáltatások életciklusát – beleértve a meglévő életciklus-értékelésekből származó bizonyítékokat –, az adott gazdasági tevékenységet úgy kell tekinteni, hogy jelentősen sérti:

- a) az éghajlatváltozás mérséklését, ha az adott tevékenység jelentős üvegházhatásúgáz-kibocsátásokhoz vezet;
- b) az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást, ha az adott tevékenység eredményeként a jelenlegi éghajlat és a várható jövőbeli éghajlat nagyobb mértékű kedvezőtlen hatást gyakorol magára a tevékenységre, illetve az emberekre, a természetre vagy az eszközökre;
- c) a vízi és tengeri erőforrások fenntartható használatát és védelmét, ha az adott tevékenység káros a következőkre:
  - i. a víztestek – beleértve a felszíni és a felszín alatti víztesteket is – jó állapotára, vagy jó ökológiai potenciáljára; vagy
  - ii. a tengeri vizek jó környezeti állapotára;
- d) a körforgásos gazdaságot, beleértve a hulladékkezelés megelőzését és a hulladék-újrafeldolgozást is, amennyiben:
  - i. az adott tevékenység jelentős hatékonysági problémákat okoz az anyagok felhasználásában vagy a természeti erőforrások – mint például a nem megújuló energiaforrások, a nyersanyagok, a víz és a talaj – közvetlen vagy közvetett felhasználásában a termékek életciklusának egy vagy több szakaszában, többek között a termékek tartósságát, javíthatóságát, korszerűsíthetőségét, újrahasználatosságát vagy újrafeldolgozhatóságát illetően;
  - ii. az adott tevékenység a hulladékkezelés, -égetés vagy -ártalmatlanítás jelentős növekedését eredményezi, kivéve a nem újrafeldolgozható veszélyes hulladék égetését; vagy
  - iii. a hosszú távú hulladékártalmatlanítás jelentős és hosszú távú kárt okozhat a környezetben;
- e) a szennyezés megelőzését és csökkentését, ha az adott tevékenység a levegőbe, vízbe, és földtani közegbe jutó szennyező anyag-kibocsátások jelentős növekedéséhez vezet, összehasonlítva a tevékenység megkezdése előtti állapottal; vagy
- f) a biológiai sokféleség és az ökoszisztémák védelmét és helyreállítását, ha az adott tevékenység:
  - i. jelentős mértékben káros az ökoszisztémák jó kondíciójára és rezilienciájára; vagy
  - ii. káros az élőhelyek és a fajok – többek között az uniós érdekeltsgű élőhelyek és fajok – védettségi helyzetére.

(2) Egy gazdasági tevékenységnek az (1) bekezdésben meghatározott kritériumok szerinti értékelése során figyelembe kell venni magának a tevékenységnek a környezeti hatását, valamint a tevékenység által nyújtott termékeknek és szolgáltatásoknak az életciklusuk során gyakorolt környezeti hatását, különös tekintettel ezen termékek és szolgáltatások előállítására, használatára és életciklusának végére.

18. cikk

Minimális biztosítékok

(1) A 3. cikk c) pontjában említett minimális biztosítékok egy olyan vállalkozás által alkalmazott eljárások, amely gazdasági tevékenységet folytat annak érdekében, hogy biztosítsa az összhangot a következőkkel: az OECD multinacionális vállalkozásokra vonatkozó irányelvei és az üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségére vonatkozó ENSZ-irányelvek, beleértve a Nemzetközi Munkaügyi Szervezetnek a munka világára vonatkozó alapvető elvekről és jogokról szóló nyilatkozatában azonosított nyolc alapvető egyezményben, valamint az Emberi Jogok Nemzetközi Törvényében rögzített elveket és jogokat.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett eljárások alkalmazása során a vállalkozásoknak be kell tartaniuk az (EU) 2019/2088 rendelet 2. cikkének 17. pontjában említett jelentős károkozás elkerülését célzó elvet.

19. cikk

A technikai vizsgálati kritériumokra vonatkozó követelmények

(1) A 10. cikk (3) bekezdése, a 11. cikk (3) bekezdése, a 12. cikk (2) bekezdése, a 13. cikk (2) bekezdése, a 14. cikk (2) bekezdése és a 15. cikk (2) bekezdése alapján megállapított technikai vizsgálati kritériumoknak:

- a) a technológiasegesség elvének tiszteletben tartása mellett, az adott gazdasági tevékenység rövid és hosszú távú hatását egyaránt figyelembe véve azonosítaniuk kell az adott környezeti célkitűzéshez való legrelevánsabb potenciális hozzájárulásokat;
- b) az adott gazdasági tevékenység rövid és hosszú távú hatását egyaránt figyelembe véve meg kell határozniuk azokat a minimumkövetelményeket, amelyeknek teljesülniük kell ahhoz, hogy egyik releváns környezeti célkitűzés se sérüljön jelentősen;
- c) amennyire lehetséges, mennyiségi jellegűeknek kell lenniük és küszöbértékeket kell tartalmazniuk, egyébként pedig minőségi jellegűeknek kell lenniük;
- d) adott esetben az uniós címkézési és tanúsítási rendszerekre, a környezeti lábnyom értékelésére vonatkozó uniós módszerekre és az uniós statisztikai osztályozási rendszerekre kell épülniük, valamint figyelembe kell venniük bármely releváns meglévő uniós jogszabályt;
- e) amennyiben lehetséges alkalmazniuk kell az (EU) 2019/2088 rendelet 4. cikkének (6) bekezdésében említett fenntarthatósági mutatókat;
- f) meggyőző tudományos eredményeken és az EUMSZ 191. cikkében rögzített elővigyázatosság elvén kell alapulniuk;
- g) figyelembe kell venniük az életciklust, beleértve a már meglévő életciklus-értékelésekből származó bizonyítékokat is, tekintettel magának a gazdasági tevékenységnek a környezeti hatására, valamint az adott gazdasági tevékenység által nyújtott termékek és szolgáltatások környezeti hatására, különösen tekintettel ezen termékek és szolgáltatások előállítására, használatára és életciklusának végére;
- h) figyelembe kell venniük a gazdasági tevékenység jellegét és nagyságrendjét, többek között azt, hogy:
  - i. a 16. cikkben említett támogató tevékenység-e; vagy
  - ii. a 10. cikk (2) bekezdésében említett, az átállást támogató tevékenység-e;
- i) figyelembe kell venniük a fenntarthatóbb gazdaságra való átállás potenciális piaci hatását, beleértve annak a kockázatát is, hogy az ilyen átállás eredményeként bizonyos eszközök meg nem térülővé válnak, valamint annak a kockázatát, hogy a fenntartható módon történő befektetések számára következetlen ösztönzők jönnek létre;
- j) valamennyi releváns gazdasági tevékenységre ki kell terjedniük egy konkrét ágazaton belül, és biztosítaniuk kell, hogy ezen tevékenységek egyenlő bánásmódban részesüljenek, ha az e rendelet 9. cikkében meghatározott környezeti célkitűzésekhez egyenlően járulnak hozzá, a piaci verseny torzulásának elkerülése érdekében; és
- k) könnyen alkalmazhatóknak kell lenniük, és oly módon kell megállapítani őket, hogy előmozdítsák a nekik való megfelelés ellenőrzését.

Amennyiben a gazdasági tevékenység a h) pontban említett kategóriák valamelyikébe tartozik, a technikai vizsgálati kritériumoknak egyértelműen jelezniük kell ezt a tényt.

(2) Az (1) bekezdésben említett technikai vizsgálati kritériumoknak tartalmazniuk kell a tiszta energiára történő olyan átálláshoz kapcsolódó tevékenységekre – különösen az energiahatékonyságra és a megújuló energiára – vonatkozó kritériumokat is, amely összhangban van a hőmérséklet-emelkedést az iparosodás előtti szinthez képest 1,5 °C-ra korlátozó pályával, amennyiben ezen tevékenységek lényegesen hozzájárulnak a környezeti célkitűzések bármelyikéhez.

(3) Az (1) bekezdésben említett technikai vizsgálati kritériumoknak biztosítaniuk kell, hogy a szilárd fosszilis tüzelőanyagokat felhasználó villamosenergia-termelési tevékenységek ne minősüljenek környezeti szempontból fenntartható gazdasági tevékenységnek.

(4) Az (1) bekezdésben említett technikai vizsgálati kritériumoknak tartalmazniuk kell a tiszta vagy klímasegleges mobilitásra – többek között modális váltás, hatékonysági intézkedések és alternatív üzemanyagok révén – történő átálláshoz kapcsolódó tevékenységekre vonatkozó kritériumokat is, amennyiben ezek lényegesen hozzájárulnak a környezeti célkitűzések bármelyikéhez.

(5) A Bizottság rendszeresen felülvizsgálja az (1) bekezdésben említett technikai vizsgálati kritériumokat, és adott esetben a tudományos és technológiai fejleményeknek megfelelően módosítja az e rendelettel összhangban elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat.

Ezzel összefüggésben a Bizottság – valamely felhatalmazáson alapuló jogi aktus módosítását vagy felváltását megelőzően – értékeli az említett kritériumok alkalmazását, figyelembe véve a pénzügyi piaci szereplők általi alkalmazásuk eredményeit és a tőkepiacokra gyakorolt hatásukat, többek között a befektetések környezeti szempontból fenntartható gazdasági tevékenységekbe történő irányítását illetően.

Annak biztosítása érdekében, hogy a 10. cikk (2) bekezdésében említett gazdasági tevékenységek a klímasemleges gazdasággal összhangban álló, hiteles átállási pályán maradjanak, a Bizottság legalább három évenként felülvizsgálja az említett tevékenységekre vonatkozó technikai vizsgálati kritériumokat, és adott esetben a tudományos és technológiai fejleményeknek megfelelően módosítja a 10. cikk (3) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktust.

20. cikk

A fenntartható finanszírozással foglalkozó platform

(1) A Bizottság létrehozza a fenntartható finanszírozással foglalkozó platformot (a továbbiakban: a platform). A platformot kiegyensúlyozott összetételben kell létrehozni a következő csoportokból:

a) a következők képviselői:

- i. az Európai Környezetvédelmi Ügynökség;
- ii. az EFH-k;
- iii. az Európai Beruházási Bank és az Európai Beruházási Alap; és
- iv. az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége;

b) a magánszektorbeli érdekelt feleket – beleértve a releváns iparágakat képviselő pénzügyi és nem pénzügyi piaci szereplőket és üzleti szektorokat – képviselő szakértők, valamint beszámolási és jelentéstételi szakértelemmel rendelkező személyek;

c) a civil társadalmat képviselő szakértők, beleértve a környezetvédelmi, szociális, munkaügyi és irányítási kérdésekkel kapcsolatos területen szakértelemmel rendelkező személyeket is;

d) személyes minőségben kinevezett szakértők, akik az e rendelet által érintett területeken bizonyított tudással és tapasztalatokkal rendelkeznek;

e) a tudományos világot – beleértve az egyetemeket, kutatóintézeteket és egyéb tudományos szervezeteket – képviselő szakértők, beleértve a globális szakértelemmel rendelkező személyeket is.

(2) A platform:

a) tanácsot ad a Bizottságnak a 19. cikkben említett technikai vizsgálati kritériumokkal, valamint ezen kritériumok naprakésszé tételének esetleges szükségességével kapcsolatban;

b) elemzi a technikai vizsgálati kritériumok hatását az alkalmazásuk potenciális költségeinek és hasznának szempontjából;

c) segíti a Bizottságot az érdekelt felektől érkező, egy adott gazdasági tevékenységre vonatkozó technikai vizsgálati kritériumok kidolgozására vagy felülvizsgálatára irányuló kérések elemzésében;

d) adott esetben tanácsot ad a Bizottságnak a fenntarthatósággal kapcsolatos beszámolási és jelentéstételi standardok lehetséges szerepéről a technikai vizsgálati kritériumok alkalmazásának támogatásában;

e) nyomon követi a fenntartható befektetések felé irányuló tőkeáramlásokkal kapcsolatos uniós és tagállami szintű trendeket, és azokról rendszeresen jelentést tesz a Bizottságnak;

f) tanácsot ad a Bizottságnak az adatok rendelkezésre állásának és minőségének javítását célzó további intézkedések kidolgozásának esetleges szükségességével kapcsolatban;

g) tanácsot ad a Bizottságnak a technikai vizsgálati kritériumok alkalmazhatóságával kapcsolatban, figyelembe véve a szükségtelen adminisztratív terhek elkerülésének szükségességét;

- h) tanácsot ad a Bizottságnak e rendelet esetleges módosításának szükségességével kapcsolatban;
- i) tanácsot ad a Bizottságnak a fenntartható finanszírozási politikák értékelésével és fejlesztésével kapcsolatban, beleértve a szakpolitikai koherenciát illető kérdéseket is;
- j) tanácsot ad a Bizottságnak egyéb fenntarthatósági célkitűzések kezelésével kapcsolatban, beleértve a szociális célkitűzéseket is;
- k) tanácsot ad a Bizottságnak a 18. cikk alkalmazásával és az abban foglalt követelmények esetleges kiegészítésének szükségességével kapcsolatban.
- (3) A platformnak figyelembe kell vennie az érdekelt felek széles körének véleményét.
- (4) A platform elnöki tisztét a Bizottság látja el, és azt a bizottsági szakértői csoportok létrehozására és működésére vonatkozó horizontális szabályokkal összhangban kell létrehozni. Ezzel összefüggésben a Bizottság eseti alapon speciális szakértelemmel rendelkező szakértőket hívhat meg.
- (5) A platform az átláthatóság elvével összhangban látja el a feladatait. A Bizottság a honlapján közzéteszi a platform üléseinek jegyzőkönyveit és az egyéb releváns dokumentumokat.
- (6) Amennyiben a pénzügyi piaci szereplők úgy vélik, hogy környezeti szempontból fenntarthatónak kell minősülnie egy olyan gazdasági tevékenységnek, amely nem felel meg az e rendelet alapján megállapított technikai vizsgálati kritériumoknak, vagy amelyre vonatkozóan még nem állapítottak meg ilyen technikai vizsgálati kritériumokat, erről tájékoztathatják a platformot.

21. cikk

Illetékes hatóságok

- (1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az (EU) 2019/2088 rendelet 14. cikkének (1) bekezdésében említett illetékes hatóságok figyelemmel kísérjék, hogy a pénzügyi piaci szereplők megfelelnek-e az e rendelet 5., 6. és 7. cikkében megállapított követelményeknek. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy illetékes hatóságaik rendelkezzenek az e rendelet szerinti feladataik ellátásához szükséges valamennyi felügyeleti és vizsgálati hatáskörrel.
- (2) E rendelet alkalmazása céljából az illetékes hatóságok együttműködnek egymással, és indokolatlan késedelem nélkül egymás rendelkezésére bocsátják az e rendeletben meghatározott feladataik ellátása céljából releváns információkat.

22 cikk

Intézkedések és szankciók

A tagállamok megállapítják az 5., a 6. és a 7. cikk megsértése esetén alkalmazandó intézkedésekre és szankciókra vonatkozó szabályokat. Az előírt intézkedéseknek és szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

23. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

- (1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk állapítja meg.
- (2) A Bizottságnak a 8. cikk (4) bekezdésében, a 10. cikk (3) bekezdésében, a 11. cikk (3) bekezdésében, a 12. cikk (2) bekezdésében, a 13. cikk (2) bekezdésében, a 14. cikk (2) bekezdésében és a 15. cikk (2) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól 2020. július 12-től kezdődő hatállyal.
- (3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 8. cikk (4) bekezdésében, a 10. cikk (3) bekezdésében, a 11. cikk (3) bekezdésében, a 12. cikk (2) bekezdésében, a 13. cikk (2) bekezdésében, a 14. cikk (2) bekezdésében és a 15. cikk (2) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadását megelőzően és azok kidolgozása során összegyűjt minden szükséges szakismeretet, többek között a 24. cikkben említett, a fenntartható finanszírozással foglalkozó tagállami szakértői csoport szakértőivel folytatott konzultáció révén. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek és eljárásoknak megfelelően jár el.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 8. cikk (4) bekezdése, a 10. cikk (3) bekezdése, a 11. cikk (3) bekezdése, a 12. cikk (2) bekezdése, a 13. cikk (2) bekezdése, a 14. cikk (2) bekezdése vagy a 15. cikk (2) bekezdése alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő négy hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

24. cikk

A fenntartható finanszírozással foglalkozó tagállami szakértői csoport

(1) A fenntartható finanszírozással foglalkozó tagállami szakértői csoport (a továbbiakban: a tagállami szakértői csoport) tanácsot ad a Bizottságnak a technikai vizsgálati kritériumok megfelelésével és a platform által az említett kritériumoknak a 19. cikkel összhangban történő kidolgozását illetően követett megközelítéssel kapcsolatban.

(2) A Bizottság a tagállami szakértői csoport ülésein keresztül tájékoztatást nyújt a tagállamoknak, hogy elősegítse a tagállamok és a Bizottság közötti, időben tartott véleménycserét, különösen a platform munkájának legfontosabb eredményeivel – így az új technikai vizsgálati kritériumokkal vagy azok érdemi naprakésszé tételével, illetve a jelentéstervezetekkel – kapcsolatban.

III. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

25. cikk

Az (EU) 2019/2088 rendelet módosításai

Az (EU) 2019/2088 rendelet a következőképpen módosul:

1. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„2a. cikk

A jelentős károkozás elkerülését célzó elv

(1) Az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU és az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel létrehozott európai felügyeleti hatóságoknak (a továbbiakban együtt: az EFH-k) a vegyes bizottság keretében szabályozástechnikai standard-tervezeteket kell kidolgozniuk, hogy meghatározzák az e rendelet 2. cikkének 17. pontjában említett jelentős károkozás elkerülését célzó elvvel összefüggő információ tartalmának és megjelenítésének részleteit, összhangban az e rendelet 4. cikkének (6) és (7) bekezdésében említett, kedvezőtlen hatásokkal kapcsolatos fenntarthatósági mutatókra vonatkozó tartalommal, módszertannal és megjelenítéssel.

(2) Az EFH-knak 2020. december 30-ig kell benyújtaniuk a Bizottságnak az (1) bekezdésben említett szabályozástechnikai standard-tervezeteket.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU és az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban az e cikk (1) bekezdésében említett szabályozástechnikai standardok elfogadása útján kiegészítse ezt a rendeletet.”

2. A 8. cikk a következőképpen módosul:

a) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Amennyiben a pénzügyi piaci szereplők az (EU) 2020/852 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 6. cikkében említett pénzügyi termékeket kínálják, az ezen rendelet 6. cikkének (1) és (3) bekezdése alapján közzeendő információk részeként meg kell adniuk az (EU) 2020/852 rendelet 6. cikkében előírt információkat.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/852 rendelete (2020. június 18.) a fenntartható befektetések előmozdítását célzó keret létrehozásáról, valamint az (EU) 2019/2088 rendelet módosításáról (HL L 198, 2020.6.22., 13 o.);

b) a (3) bekezdés első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az EFH-knak a vegyes bizottság keretében szabályozástechnikai standard-tervezeteket kell kidolgozniuk, hogy meghatározzák az e cikk (1) és (2) bekezdése alapján közzeendő információk tartalmának és megjelenítésének részleteit.”;

c) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az EFH-knak a vegyes bizottság keretében szabályozástechnikai standard-tervezeteket kell kidolgozniuk, hogy meghatározzák az e cikk (2a) bekezdésében említett információk tartalmának és megjelenítésének részleteit.

Az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standard-tervezetek kidolgozása során az EFH-knak figyelembe kell venniük a pénzügyi termékek különböző típusait, a jellemzőiket és a közöttük lévő eltéréseket, valamint azt a célkitűzést, hogy a közzétételek pontosak, tisztességesek, egyértelműek, nem félrevezetőek, egyszerűek és tömörök legyenek, és amennyiben szükséges e célkitűzés eléréséhez, módosítás-tervezeteket kell kidolgozniuk az e cikk (3) bekezdésében említett szabályozástechnikai standardokhoz. A szabályozástechnikai standard-tervezetekben figyelembe kell venni az (EU) 2020/852 rendelet 9. cikkében meghatározott környezeti célkitűzések tekintetében az említett rendelet 27. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontjában meghatározott, az alkalmazás kezdőnapjára vonatkozó dátumokat.

Az EFH-knak az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standard-tervezeteket a következők szerint kell benyújtaniuk a Bizottságnak:

a) az (EU) 2020/852 rendelet 9. cikkének a) és b) pontjában említett környezeti célkitűzések tekintetében 2021. június 1-jéig; és

b) az (EU) 2020/852 rendelet 9. cikkének c) – f) pontjában említett környezeti célkitűzések tekintetében 2022. június 1-jéig.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU és az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardok elfogadása útján kiegészítse ezt a rendeletet.”

3. A 9. cikk a következőképpen módosul:

a) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4a) A pénzügyi piaci szereplőknek az e rendelet 6. cikkének (1) és (3) bekezdése alapján közzeendő információk részeként meg kell adniuk az (EU) 2020/852 rendelet 5. cikkében előírt információkat.”;

b) az (5) bekezdés első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Az EFH-knak a vegyes bizottság keretében szabályozástechnikai standard-tervezeteket kell kidolgozniuk, hogy meghatározzák az e cikk (1)–(4) bekezdése alapján közzeendő információk tartalmának és megjelenítésének részleteit.”;

c) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(6) Az EFH-knak a vegyes bizottság keretében szabályozástechnikai standard-tervezeteket kell kidolgozniuk, hogy meghatározzák az e cikk (4a) bekezdésében említett információk tartalmának és megjelenítésének részleteit.

Az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standard-tervezetek kidolgozása során az EFH-knak figyelembe kell venniük a pénzügyi termékek különböző típusait, az e cikk (4a) bekezdésében említettek szerinti célkitűzéseiket és a közöttük lévő eltéréseket, valamint azt a célkitűzést, hogy a közzétételek pontosak, tisztességesek, egyértelműek, nem félrevezetőek, egyszerűek és tömörek legyenek, és amennyiben e célkitűzés eléréséhez szükséges, módosítás-tervezeteket kell kidolgozniuk az e cikk (5) bekezdésében említett szabályozástechnikai standardokhoz. A szabályozástechnikai standard-tervezetekben figyelembe kell venni az (EU) 2020/852 rendelet 9. cikkében meghatározott környezeti célkitűzések tekintetében az említett rendelet 27. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontjában meghatározott, az alkalmazás kezdőnapjára vonatkozó dátumokat.

Az EFH-knak az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standard-tervezeteket a következők szerint kell benyújtaniuk a Bizottságnak:

- a) az (EU) 2020/852 rendelet 9. cikkének a) és b) pontjában említett környezeti célkitűzések tekintetében 2021. június 1-jéig; és
- b) az (EU) 2020/852 rendelet 9. cikkének c) – f) pontjában említett környezeti célkitűzések tekintetében 2022. június 1-jéig.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU és az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardok elfogadása útján kiegészítse ezt a rendeletet.”

4. A 11. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés a következő pontokkal egészül ki:

„c) az (EU) 2020/852 rendelet 5. cikkének hatálya alá tartozó pénzügyi termék esetében az említett cikkben előírt információk;

d) az (EU) 2020/852 rendelet 6. cikkének hatálya alá tartozó pénzügyi termék esetében az említett cikkben előírt információk.”;

- b) a (4) bekezdés első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az EFH-knak a vegyes bizottság keretében szabályozástechnikai standard-tervezeteket kell kidolgozniuk, hogy meghatározzák az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett információk tartalmának és megjelenítésének részleteit.”;

- c) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az EFH-knak a vegyes bizottság keretében szabályozástechnikai standard-tervezeteket kell kidolgozniuk, hogy meghatározzák az (1) bekezdés c) és d) pontjában említett információk tartalmának és megjelenítésének részleteit.

Az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standard-tervezetek kidolgozása során az EFH-knak figyelembe kell venniük a pénzügyi termékek különböző típusait, azok jellemzőit és célkitűzéseit és a közöttük lévő eltéréseket, és szükség esetén módosítás-tervezeteket kell kidolgozniuk az e cikk (4) bekezdésében említett szabályozástechnikai standardokhoz. A szabályozástechnikai standard-tervezetekben figyelembe kell venni az (EU) 2020/852 rendelet 9. cikkében meghatározott környezeti célkitűzések tekintetében az említett rendelet 27. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontjában meghatározott, az alkalmazás kezdőnapjára vonatkozó dátumokat. Az EFH-knak naprakészé kell tenniük a szabályozástechnikai standardokat a szabályozási és technológiai fejlemények fényében.

Az EFH-knak az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standard-tervezeteket a következők szerint kell benyújtaniuk a Bizottságnak:

- a) az (EU) 2020/852 rendelet 9. cikkének a) és b) pontjában említett környezeti célkitűzések tekintetében 2021. június 1-jéig; és
- b) az (EU) 2020/852 rendelet 9. cikkének c) – f) pontjában említett környezeti célkitűzések tekintetében 2022. június 1-jéig.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 1093/2010/EU rendelet, az 1094/2010/EU rendelet és az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardok elfogadása útján kiegészítse ezt a rendeletet.”

5. A 20. cikk (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(3) E cikk (2) bekezdésétől eltérve:

- a) a 4. cikk (6) és (7) bekezdését, a 8. cikk (3) bekezdését, a 9. cikk (5) bekezdését, a 10. cikk (2) bekezdését, a 11. cikk (4) bekezdését és a 13. cikk (2) bekezdését 2019. december 29-től kell alkalmazni;
- b) a 2a. cikket, a 8. cikk (4) bekezdését, a 9. cikk (6) bekezdését és a 11. cikk (5) bekezdését 2020. július 12-től kell alkalmazni;
- c) a 8. cikk (2a) bekezdését és a 9. cikk (4a) bekezdését a következők szerint kell alkalmazni:
  - i. az (EU) 2020/852 rendelet 9. cikkének a) és b) pontjában említett környezeti célkitűzések tekintetében 2022. január 1-jétől; és
  - ii. az (EU) 2020/852 rendelet 9. cikkének c) – f) pontjában említett környezeti célkitűzések tekintetében 2023. január 1-jétől;
- d) a 11. cikk (1), (2) és (3) bekezdését 2022. január 1-jétől kell alkalmazni.”

26. cikk

Felülvizsgálat

(1) A Bizottság 2022. július 13-ig, majd ezt követően háromévenként jelentést tesz közzé e rendelet alkalmazásáról. Az említett jelentésben értékeli a következőket:

- a) az e rendelet végrehajtása terén elért eredmények, tekintettel a környezeti szempontból fenntartható gazdasági tevékenységek technikai vizsgálati kritériumainak kidolgozására;
- b) a 3. cikkben meghatározott azon kritériumok felülvizsgálatának és kiegészítésének lehetséges szükségessége, amelyek alapján egy gazdasági tevékenység környezeti szempontból fenntarthatónak minősül;
- c) a környezeti szempontból fenntartható befektetés fogalmának alkalmazása az uniós jogban és tagállami szinten, beleértve az e rendeletben meghatározott kritériumoknak való megfelelés ellenőrzési mechanizmusainak létrehozásához szükséges rendelkezéseket is;
- d) az e rendelet alapján megállapított technikai vizsgálati kritériumok alkalmazásának hatékonysága a magánbefektetéseknek környezeti szempontból fenntartható tevékenységek felé történő irányítását és különösen a tőkének – beleértve a saját tőkét is – magánvállalkozásokba és más jogi személyekbe irányuló áramlását illetően, mind az e rendelet hatálya alá tartozó pénzügyi termékeken, mind egyéb pénzügyi termékeken keresztül;
- e) az e rendelet hatálya alá tartozó pénzügyi piaci szereplők és a befektetők hozzáférése megbízható, aktuális és ellenőrizhető információkhoz és adatokhoz a magánvállalkozásokra és más jogi személyekre vonatkozóan, – beleértve az e rendelet hatálya alá és azon kívül eső befektetést befogadó vállalkozásokat is, és mindkét esetben a saját és az idegen tőkét illetően – figyelembe véve a kapcsolódó adminisztratív terheket, valamint a technikai vizsgálati kritériumokkal való összhang mértékének a meghatározásához és az említett eljárásoknak való megfelelés biztosításához szükséges adatok ellenőrzésének eljárásait;
- f) a 21. és a 22. cikk alkalmazása.

(2) A Bizottság 2021. december 31-ig jelentést tesz közzé, amelyben ismerteti azokat a rendelkezéseket, amelyek szükségesek lennének e rendelet hatályának kiterjesztéséhez a környezeti szempontból fenntartható gazdasági tevékenységek körén túl, valamint ismerteti azon rendelkezéseket, amelyekre a következők szabályozásához lenne szükség:

- a) a környezeti fenntarthatóságot jelentősen nem sértő gazdasági tevékenységek, és a környezeti fenntarthatóságot súlyosan sértő gazdasági tevékenységek, továbbá az átállási tevékenységekkel és a támogató tevékenységekkel kapcsolatos egyedi közzétételi követelmények megfelelésének felülvizsgálata; és
- b) egyéb fenntarthatósági célkitűzések, így például szociális célkitűzések.

(3) A Bizottság 2022. július 13-ig értékeli az e rendelettel megállapított technikai vizsgálati kritériumok kidolgozására vonatkozó tanácsadó bizottsági eljárások hatékonyságát.

27. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

- (1) Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.
- (2) A 4., az 5., a 6. és a 7. cikket, valamint a 8. cikk (1), (2) és (3) bekezdését a következő időpontoktól kell alkalmazni:
- a) a 9. cikk (a) és (b) bekezdésében említett környezeti célkitűzések vonatkozásában 2022. január 1-jétől; és
- b) a 9. cikk (c)–(f) bekezdésében említett környezeti célkitűzések vonatkozásában 2023. január 1-jétől.
- (3) A 4. cikket nem kell alkalmazni olyan, tanúsítványon alapuló adókedvezmény-rendszerekre, amelyek e rendelet hatálybalépését megelőzően már léteznek, és amelyek a fenntartható projektek finanszírozását célzó pénzügyi termékekre vonatkozó követelményeket határoznak meg.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2020. június 18-án.

az Európai Parlament részéről
az elnök
D. M. SASSOLI

a Tanács részéről
az elnök
N. BRNJAC

HATÁROZATOK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2020/853 HATÁROZATA

(2020. június 18.)

Németországnak a Svájccal kötött, kétoldalú közúti szállítási megállapodásának a két ország között, a határ menti régiókban nemzetközi autóbusszos közúti személyszállítási szolgáltatások nyújtása során folytatott kabotázsműveletek engedélyezése céljából történő módosítására való felhatalmazásáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 91. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával való konzultációt követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a vasúti és közúti áru- és személyszállításról szóló megállapodás ⁽³⁾ (a továbbiakban: az EU-svájci megállapodás) 20. cikkének (1) bekezdésével összhangban az ugyanazon Szerződő Fél területén található két pont között a másik Szerződő Fél területén letelepedett szolgáltatók által, autóbusszal végzett személyszállítás, ún. kabotázs nem megengedett.
- (2) Az EU-svájci megállapodás 20. cikkének (2) bekezdésével összhangban az EU-svájci megállapodás megkötésekor – azaz 1999. június 21-én – hatályban lévő, a tagállamok és Svájc között létrejött kétoldalú megállapodásokban biztosított meglévő kabotázsjogok gyakorlása a továbbiakban is megengedett, feltéve, hogy az Unióban letelepedett szolgáltatók azonos bánásmódban részesülnek, és a verseny nem torzul. A Svájc és Németország között 1953. december 17-én létrejött, közúti személyszállításról szóló kétoldalú megállapodás ⁽⁴⁾ (a továbbiakban: a svájci-német megállapodás) nem engedélyez kabotázsműveleteket a két ország között, autóbusszal végzett közúti személyszállítási szolgáltatások nyújtása során. Ezért az ilyen műveletek végzéséhez való jog nem tartozik az EU-svájci megállapodás 20. cikke (2) bekezdésének hatálya alá tartozó és a megállapodás 8. mellékletében felsorolt jogok közé.
- (3) Azon nemzetközi kötelezettségvállalások, amelyek engedélyezik, hogy a Svájcban letelepedett fuvarozók az Unión belül kabotázsműveleteket végezzenek, érinthetik az EU-svájci megállapodás 20. cikkét, mivel az említett cikk nem engedélyez ilyen műveleteket.

⁽¹⁾ HL C 14., 2020.1.15., 118. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2020. május 13-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2020. június 3-i határozata.

⁽³⁾ HL L 114., 2002.4.30., 91. o.

⁽⁴⁾ A svájci szövetségi jogszabályok rendszerezett gyűjteménye, 0.741.619.136. sz.

- (4) Az 1073/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet^(*) engedélyezi az Unión belül kabotázsműveletek kizárólag közösségi engedéllyel rendelkező fuvarozók általi végzését bizonyos feltételek mellett. Az ilyen engedéllyel nem rendelkező harmadik országbeli fuvarozók számára ilyen műveletek végzését engedélyező nemzetközi kötelezettségvállalások érinthetik az említett rendeletet.
- (5) Következésképpen az ilyen nemzetközi kötelezettségvállalások az Unió kizárólagos külső hatáskörébe tartoznak. A tagállamok csak akkor tárgyalhatnak ilyen kötelezettségvállalásokról, vagy tehetnek ilyen kötelezettségvállalásokat, ha arra az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 2. cikkének (1) bekezdésével összhangban az Uniótól felhatalmazást kapnak.
- (6) Az 1073/2009/EK rendeletben foglaltak szerint közösségi engedéllyel nem rendelkező harmadik országbeli fuvarozók által az Unión belül végzett kabotázsműveletek érintik az autóbusszal végzett szolgáltatások ezen rendelettel létrehozott belső piacának működését. Ezért szükséges, hogy az EUMSZ 2. cikkének (1) bekezdése szerinti felhatalmazást az uniós jogalkotó megadja, az EUMSZ 91. cikkében említett jogalkotási eljárással összhangban.
- (7) 2017. május 11-i levelében Németország felhatalmazást kért az Uniótól ahhoz, hogy módosíthassa a svájci-német megállapodást abból a célból, hogy kabotázsműveleteket engedélyezzen a Németország és Svájc határ menti régiókban autóbusszal végzett közúti személyszállítási szolgáltatások nyújtása során.
- (8) A kabotázsműveletek lehetővé teszik a járművek kihasználtsági tényezőjének növelését, ami növeli az autóbusszal végzett személyszállítási szolgáltatások gazdasági hatékonyságát. Ezért helyénvaló engedélyezni az ilyen műveleteket a Németország és Svájc között, a két ország határ menti régiókban autóbusszal végzett közúti személyszállítási szolgáltatások nyújtása során. Ez tovább erősítheti e határ menti régiók szoros integrációját.
- (9) Annak biztosítása érdekében, hogy az érintett kabotázsműveletek ne változtassák meg túlzott mértékben az autóbusszal végzett szolgáltatásoknak az 1073/2009/EK rendelettel létrehozott belső piacának működését, a kabotázsműveletek engedélyezését azon feltételhez kell kötni, hogy az Unión belül letelepedett szolgáltatók azonos bánásmódban részesüljenek, és a verseny ne torzuljon.
- (10) Ugyanezen okból a kabotázsműveleteket csak Németország határ menti régiókban, a Németország és Svájc között autóbusszal végzett közúti személyszállítási szolgáltatások nyújtása során szabad engedélyezni. E célból oly módon szükséges meghatározni Németország e határozat alkalmazásában vett határ menti régióit, hogy az kellőképpen figyelembe vegye az 1073/2009/EK rendeletet, ugyanakkor lehetővé tegye az érintett műveletek hatékonyságának növelését,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Németország felhatalmazást kap arra, hogy módosítsa a Svájccal kötött, közúti személyszállításról szóló, 1953. december 17-i kétoldalú megállapodását (a svájci-német megállapodás) abból a célból, hogy kabotázsműveleteket engedélyezzen Németország és Svájc határ menti régiókban a két ország között, autóbusszal végzett közúti személyszállítási szolgáltatások nyújtása során, feltéve, hogy az Unióban letelepedett szolgáltatók azonos bánásmódban részesülnek, és a verseny nem torzul.

A baden-württembergi Freiburg és Tübingen járást, valamint a bajorországi Schwaben járást Németország határ menti régióinak kell tekinteni az első bekezdés értelmében.

2. cikk

Németország tájékoztatja a Bizottságot a svájci-német megállapodásnak e határozat 1. cikke alapján történő módosításáról, és közli a Bizottsággal az említett módosítás szövegét.

A Bizottság erről tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 1073/2009/EK rendelete (2009. október 21.) az autóbusszal végzett személyszállítás nemzetközi piacához való hozzáférés közös szabályairól és az 561/2006/EK rendelet módosításáról (HL L 300., 2009.11.14., 88. o.).

3. cikk

Ennek a határozatnak a Németországi Szövetségi Köztársaság a címzettje.

Kelt Brüsszelben, 2020. június 18-án.

az Európai Parlament részéről
az elnök
D. M. SASSOLI

a Tanács részéről
az elnök
N. BRNJAC

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2020/854 HATÁROZATA

(2020. június 18.)

Olaszországnak a Svájjal a két ország között, a határ menti régiókban nemzetközi autóbusszos közúti személyszállítási szolgáltatások nyújtása során folytatott kabotázsműveletek engedélyezéséről kötendő megállapodásról szóló tárgyalásokra, valamint egy ilyen megállapodás megkötésére való felhatalmazásáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 91. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával való konzultációt követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a vasúti és közúti áru- és személyszállításról szóló megállapodás ⁽³⁾ (a továbbiakban: az EU-svájci megállapodás) 20. cikkének (1) bekezdésével összhangban az ugyanazon Szerződő Fél területén található két pont között a másik Szerződő Fél területén letelepedett szolgáltatók által, autóbusszal végzett személyszállítás, ún. kabotázs nem megengedett.
- (2) Az EU-svájci megállapodás 20. cikkének (2) bekezdésével összhangban az EU-svájci megállapodás megkötésekor – azaz 1999. június 21-én – hatályban lévő, a tagállamok és Svájc között létrejött kétoldalú megállapodásokban biztosított meglévő kabotázs-jogok gyakorlása a továbbiakban is megengedett, feltéve, hogy az Unióban letelepedett szolgáltatók azonos bánásmódban részesülnek, és a verseny nem torzul. Olaszországnak nincs olyan kétoldalú megállapodása Svájjal, amely kabotázsműveleteket engedélyez a két ország között, autóbusszal végzett közúti személyszállítási szolgáltatások nyújtása során. Ezért az ilyen műveletek végzéséhez való jog nem tartozik az EU-svájci megállapodás 20. cikke (2) bekezdésének hatálya alá tartozó és a megállapodás 8. mellékletében felsorolt jogok közé.
- (3) Azon nemzetközi kötelezettségvállalások, amelyek engedélyezik, hogy a Svájcban letelepedett fuvarozók az Unión belül kabotázsműveleteket végezzenek, érinthetik az EU-svájci megállapodás 20. cikkét, mivel az említett cikk nem engedélyez ilyen műveleteket.
- (4) Az 1073/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ engedélyezi az Unión belül kabotázsműveletek kizárólag közösségi engedéllyel rendelkező fuvarozók általi végzését bizonyos feltételek mellett. Az ilyen engedéllyel nem rendelkező harmadik országbeli fuvarozók számára ilyen műveletek végzését engedélyező nemzetközi kötelezettségvállalások érinthetik az említett rendeletet.
- (5) Következésképpen az ilyen nemzetközi kötelezettségvállalások az Unió kizárólagos külső hatáskörébe tartoznak. A tagállamok csak akkor tárgyalhatnak ilyen kötelezettségvállalásokról, vagy tehetnek ilyen kötelezettségvállalásokat, ha arra az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 2. cikkének (1) bekezdésével összhangban az Uniótól felhatalmazást kapnak.
- (6) Az 1073/2009/EK rendeletben foglaltak szerint közösségi engedéllyel nem rendelkező harmadik országbeli fuvarozók által az Unión belül végzett kabotázsműveletek érintik az autóbusszal végzett szolgáltatások ezen rendelettel létrehozott belső piacának működését. Ezért szükséges, hogy az EUMSZ 2. cikkének (1) bekezdése szerinti felhatalmazást az uniós jogalkotó megadja, az EUMSZ 91. cikkében említett jogalkotási eljárással összhangban.

⁽¹⁾ HL C 14., 2020.1.15., 118. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2020. május 13-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2020. június 3-i határozata.

⁽³⁾ HL L 114., 2002.4.30., 91. o.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1073/2009/EK rendelete (2009. október 21.) az autóbusszal végzett személyszállítás nemzetközi piacához való hozzáférés közös szabályairól és az 561/2006/EK rendelet módosításáról (HL L 300., 2009.11.14., 88. o.).

- (7) 2018. február 7-i levelében Olaszország felhatalmazást kért az Uniótól ahhoz, hogy megállapodást köthessen Svájjal az Olaszország és Svájc határ menti régióiban autóbusszal végzett közúti személyszállítási szolgáltatások nyújtása során végzett kabotázsműveletek engedélyezéséről.
- (8) A kabotázsműveletek lehetővé teszik a járművek kihasználtsági tényezőjének növelését, ami növeli az autóbusszal végzett személyszállítási szolgáltatások gazdasági hatékonyságát. Ezért helyénvaló engedélyezni az ilyen műveleteket az Olaszország és Svájc között, a két ország határ menti régióiban autóbusszal végzett közúti személyszállítási szolgáltatások nyújtása során. Ez tovább erősítheti e határ menti régiók szoros integrációját.
- (9) Annak biztosítása érdekében, hogy az érintett kabotázsműveletek ne változtassák meg túlzott mértékben az autóbusszal végzett szolgáltatásoknak az 1073/2009/EK rendelettel létrehozott belső piacának működését, a kabotázsműveletek engedélyezését azon feltételhez kell kötni, hogy az Unión belül letelepedett szolgáltatók azonos bánásmódban részesüljenek, és a verseny ne torzuljon.
- (10) Ugyanezen okból a kabotázsműveleteket csak Olaszország határ menti régióiban, az Olaszország és Svájc között autóbusszal végzett közúti személyszállítási szolgáltatások nyújtása során szabad engedélyezni. E célból oly módon szükséges meghatározni Olaszország e határozat alkalmazásában vett határ menti régióit, hogy az kellőképpen figyelembe vegye az 1073/2009/EK rendeletet, ugyanakkor lehetővé tegye az érintett műveletek hatékonyságának növelését,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Olaszország felhatalmazást kap arra, hogy tárgyalásokat folytasson és olyan megállapodást kössön Svájjal, amely engedélyezi a kabotázsműveleteket Olaszország és Svájc határ menti régióiban a két ország között, autóbusszal végzett közúti személyszállítási szolgáltatások nyújtása során, feltéve, hogy az Unióban letelepedett szolgáltatók azonos bánásmódban részesülnek, és a verseny nem torzul.

Piemonte és Lombardia régiót, valamint Valle d'Aosta és Trentino-Alto Adige autonóm régiót Olaszország határ menti régióinak kell tekinteni az első bekezdés értelmében.

2. cikk

Olaszország tájékoztatja a Bizottságot a megállapodásnak e határozat 1. cikke alapján történő megkötéséről, és közli a Bizottsággal az említett megállapodás szövegét.

A Bizottság erről tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

3. cikk

Ennek a határozatnak az Olasz Köztársaság a címzettje.

Kelt Brüsszelben, 2020. június 18-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

D. M. SASSOLI

a Tanács részéről

az elnök

N. BRNJAC

ISSN 1977-0731 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-5090 (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU